ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2012 - Τεύχος 119

Α Φ Ι Ε Ρ Ω Μ Α
17ον ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

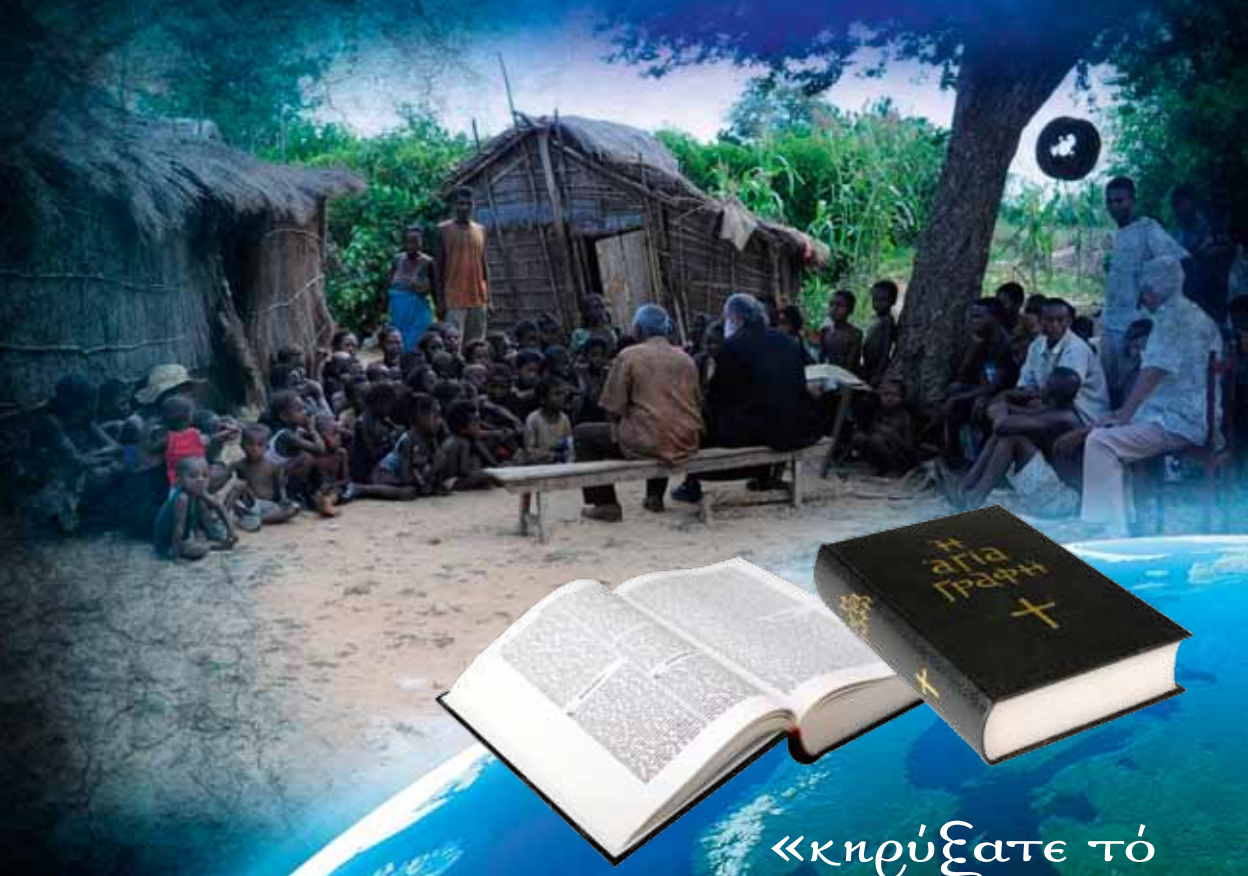

«κηρύξατε τό εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει»

(Κατά Μάρκον κεφ. ιστ΄. 15)

Η ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ ΠΡΟΣΤΑΤΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.

- **ΘΗΒΑ:** οδός **Μητροπολίτου Κων/νου Σακελλαρόπουλου**, Τ.Κ. 32200
  τηλέφωνα: (22620) - 29304 & 25102 & 29845.
  ὧρες λειτουργίας: 5^{00}-6^{30} μ.μ. κάθε Τρίτη, 10^{00}-12^{00} π.μ. κάθε Τετάρτη, 10^{00}-11^{00} π.μ. κάθε Παρασκευή
- **ΛΙΒΑΔΕΙΑ:** οδός Ἡσιόδου 5
  (ἔναντι μικροῦ Ἱ. Ν. Ἁγ. Νικολάου), Τ.Κ. 32100
  τηλέφωνα: (22610) - 22856 & 80216
  ὧρες λειτουργίας: 5^{30}-7^{00} μ.μ. καθημερινῶς.
- **ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ "ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ":** Θερινούς μῆνες εἰς Ἀνάληψιν Ἀραχώβης Τ.Κ. 32004
  τηλέφωνο: 22670 - 31290.
  Ὅλες τίς ὧρες καθημερινῶς.
- **ΙΤΕΑ ΑΜΦΙΣΣΗΣ:** οδός Σκαρίμπα, Τ.Κ. 33200
  τηλέφωνα: (22650) - 34961 & 32703
  ὧρες λειτουργίας: 5^{00} -7^{00} μ.μ. καθημερινῶς
  ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.
- **ΧΡΙΣΣΟ ΦΩΚΙΔΟΣ:** οδός Συνταγματάρχου Ψαρροῦ 100, Τ.Κ. 33055
  τηλέφωνα: (22650) - 82159 & 82008
  ὧρες λειτουργίας: Καθημερινῶς
  ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.

«ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ»

Πρόεδρος:
Μαρία Γεωργούλα, Θεολόγος-Φιλόλογος
Ἀντιπρόεδρος:
Χαρίλαος Ἰωάννου, Ἀξιωματικός ἐ.α.
Γραμματεύς:
Θεοδώρα Σκορδᾶ, Ἀξιωματικός ἐ.α.
Ταμίας:
Μαρία Σταυριανοῦ, Οἰκονομολόγος
Μέλη:
Γεώργιος Μεθυμάκης,
συνταξιοῦχος Ταχυδρομικός,
Ἀργυρῶ Σώχου συνταξιοῦχος Ἰδιωτ. τομέα,
Αἰκατερίνη Παπακωνσταντίνου, Θεολόγος

ΔΩΡΕΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Γιά τή διευκόλυνση τῶν δωρητῶν μας
ἀνοίξαμε στό ὄνομα τοῦ Ὁμίλου μας
καί μέ τίτλο:

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
λογαριασμό στήν
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
με ἀριθμό: **143/540.033-38**
καί στήν **ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ**
με ἀριθμό: **86347601**.

Παρακαλοῦμε ταχυδρομεῖστε τή μία ἀπόδειξη τῆς Τραπέζης στόν Ὅμιλό μας, ἤ ἐνημερῶστε μας τηλεφωνικῶς μέ πλήρη στοιχεῖα δωρητοῦ καί ἡμερομηνία κατάθεσης. Ἡ ἀπόδειξη πού θά ἐκδόσουμε μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ στή φορολογική σας δήλωση.

Ἡ ἀνωτέρω διαδικασία δέν εἶναι ὑποχρεωτική
σέ ὅσους θέλουν νά κρατήσουν ἀνωνυμία.

Γιά τούς κατοίκους τοῦ Ἐξωτερικοῦ
IBAN: **GR21 0110 1430 0000 1435 4003 338**
BIC: ETHNGRAA

«ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ»

Τριμηνιαῖο περιοδικό, ἰδιοκτησία τοῦ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ Σ.Α.

Ὁδός Τρυγόνος 3, (Ἄνω Κυψέλη) 113 64 ΑΘΗΝΑ
τηλ. 210 8626-225, τηλ.-Fax: 210 8626-700.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Ἐπιτροπή Ἐπιμέλειας Ὕλης
Χαρίλαος Ἰωάννου, Μαρία Γεωργούλα
Αἰκατερίνη Παπακωνσταντίνου

Ἐπιτροπή Ἐπιμέλειας Ἐκδοσης
Χαρίλαος Ἰωάννου, Μαρία Γεωργούλα
Μαρία Σταυριανοῦ

Ἐκτύπωση: «ΛΥΧΝΙΑ», Υἱοί Θ. Βγόντζα Ο.Ε.
Ἀνδραβίδας 7, Χαμόμυλο Ἀχαρνῶν, 136 71
τηλ. 210 3410-436, www.lyhnia.gr

ΓΙΝΕ ΚΑΙ ΕΣΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ κ.κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ἅγιοι Πατέρες
Ἀξιότιμη κ.Πρόεδρε καί λοιπά μέλη
τοῦ Δ.Σ. τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.
Ἐλλογιμώτατοι κκ.Καθηγηταί
Ἀξιότιμα μέλη τοῦ Πανελληνίου
Ἱεραποστολικοῦ μας Ὁμίλου
μετά τῶν παραρτημάτων του
καί λοιποί προσκεκλημένοι

«Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε»·

«Σήμερον ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡμᾶς συνήγαγε» στόν ἱερό αὐτό καί εὐλογημένο λόφο τῆς Ἀράχωβας, ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένες ἀπό τέσσερις περίπου δεκαετίες οἱ νεανικές Κατασκηνώσεις τῆς μεγάλης καί εὐλογημένης οἰκογένειας τῆς «ΑΓΙΑΣ ΤΑΒΙΘΑ» Λεβαδείας, γιά νά συμμετάσχωμε στό 17ο Ἱεραποστολικό Συνέδριο, πού διοργανώνει ὁ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. μέ τίς εὐχές, τήν ἀγάπη καί τήν εὐλογία τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου, Σεβ. Μητροπολίτου Θηβῶν καί Λεβαδείας κ.Γεωργίου, λίαν ἀγαπητοῦ Ἀδελφοῦ καί Συλλειτουργοῦ τῆς ταπεινότητός μου.

Τό θερινό αὐτό Ἱεραποστολικό Συνέδριο, πού καθιέρωσε ὁ ἀείμνηστος Ἱδρυτής τοῦ Πανελλαδικοῦ Ἱεραποστολικοῦ Ὁμίλου μας Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κυρός Κωνσταντῖνος, εἶναι μία πνευματική ὄασις μέσα στήν περίοδο τοῦ καύσωνος τοῦ καλοκαιριοῦ καί ἕνας σημαντικός σταθμός πνευματικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ. Ὡς γνωστόν, λόγῳ τοῦ θέρους καί τῶν θερινῶν διακοπῶν τῶν μελῶν τοῦ Ὁμίλου μας, διακόπτονται οἱ συνάξεις καί οἱ ἐργασίες ὅλων τῶν ἄλλων ἐποχῶν καί ἡ θερινή αὐτή Σύναξίς μας, πού εἶναι συνάμα καί μιά εὐκαιρία πνευματικοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς διακονίας τοῦ παρελθόντος ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, ἀναθερμαίνει καί ἀνασυντονίζει τίς προσπάθειες καί τούς ἱεραποστολικούς ἀγῶνες μας γιά τήν νέα περίοδο.

Τό Γενικό θέμα τοῦ Συνεδρίου· «κηρύξατε τό Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει» *(Μαρκ. ιστ' 15)* ὑποδηλώνει τήν ὕπαρξι μιᾶς ἀκένωτης πνευματικῆς πηγῆς γιά τήν Ἁγία μας Ἐκκλησία καί τήν κάθε Ὀρθοδοξη Ἱεραποστολική κίνησι καί πρωτοβουλία.

Τό Γενικό θέμα τοῦ Συνεδρίου· «κηρύξατε τό Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει» *(Μαρκ. ιστ' 15)* ὑποδηλώνει τήν ὕπαρξι μιᾶς ἀκένωτης πνευματικῆς πηγῆς γιά τήν Ἁγία μας Ἐκκλησία καί τήν κάθε Ὀρθοδοξη Ἱεραποστολική κίνησι καί πρωτοβουλία. Τό Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὄντως πηγή ζωῆς ἀληθινῆς καί δυνάμεως πνευματικῆς, τό ὁποῖον «οὐκ ἔστι κατά ἄνθρωπον», κατά τόν μέγαν Ἀπόστολον τῶν ἐθνῶν Παῦλον, «οὐδέ παρά ἀνθρώπου παρέλαβεν αὐτό οὔτε ἐδιδάχθη ἀλλά δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ» *(Γαλ. α' 11-12)*. «Μόνον ἀξίως τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ (καλούμεθα νά) πολιτευόμεθα... ἐν ἑνί πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ Εὐαγγελίου» *(Φιλιπ. α' 27)*.

Ἡ θεία ἐντολή· «κηρύξατε τό Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει» σηματοδοτεῖ τήν ἀναγκαιότητα τῆς ὑπάρξεώς του καί τήν σπουδαιότητα καί τό ἀπαραίτητο τῆς μεταδόσεώς του σέ ὅλη τήν κτίσι, σέ ὅλο τόν κόσμο, σέ ὅλη τήν ἀνθρωπότητα.

Τό Ἅγιο Εὐαγγέλιο, διότι ἀκριβῶς ἐγράφη μέ τόν φωτισμό, τήν ἐπίπνοια καί τήν Χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού ἐπεσκίασε τούς ἁγίους Ἀποστόλους καί Εὐαγγελιστάς, εἶναι «φῶς καί ζωή καί ζῶσα πηγή νοερά» καί μεταγγίζει «πνεῦμα σοφίας, πνεῦμα συνέσεως». Αὐτό τό πνευματικό φῶς, αὐτή τήν ἀληθινή ζωή καί αὐτή τήν πηγή τῆς ἄνωθεν σοφίας καί συνέσεως μεταλαμπάδευσαν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι στά πέρατα τοῦ κόσμου καί τό ἴδιο καλοῦνται νά κάνουν καί οἱ σημερινοί ἱεραπόστολοι καί οἱ πνευματικοί τους συνεργοί στίς χῶρες τῆς ὀρθοδόξου ἱεραποστολῆς, ὅπου πραγματοποιεῖται σύν Θεῷ τό θεοφιλές καί θεοκίνητο ἔργο τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς καί μάλιστα ἐκεῖ ὅπου «οὐχ ὠνομάσθη Χριστός» μέχρι στιγμῆς.

«Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι».

Ἀλλά καί τά ἐπί μέρους θέματα τοῦ Συνεδρίου εἶναι ἐπίσης σπουδαῖα καί λίαν ἐποικοδομητικά.

«Ἡ Πεντηκοστή σάν ἀφετηρία τοῦ κηρύγματος εἰς πάντα τά ἔθνη» εἶναι ἕνα πολύ μεγάλο καί καίριο πνευματικό θέμα. Ἐάν δέν ὑπῆρχε ἡ Ἁγία Πεντηκοστή, «ἡ ἐπιδημία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος», «ἡ προθεσμίας ἐπαγγελία καί ἐλπίδος συμπλήρωσις» καί τό Πανάγιον Πνεῦμα, τό ὁποῖον «βρύει προφητείας, ἱερέας τελειοῖ, ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδαξεν, ἁλιεῖς θεολόγους ἀνέδειξε καί ὅλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας» δέν θά εἴχαμε τήν σωστή ἀφετηρία τοῦ θείου καί σωτηρίου κηρύγματος τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου καί τήν σωστική, ἁγιαστική καί μεταμορφωτική του δύναμι εἰς ὅλα τά ἔθνη.

Τά ἄλλα λίαν ἐνδιαφέροντα καί ἐποικοδομητικά ἐπί μέρους θέματα τοῦ παρόντος Ἱεραποστολικοῦ Συνεδρίου: «Βίβλος καί Ἱεραποστολή», «Ἱεραποστολή καί Μοναχισμός» καί «Ἡ Ἱεραποστολή - Ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας» ἀποτελοῦν τό ἱερό τρίπτυχο τῆς Ἱεραποστολῆς, πού δείχνει τήν οὐσία καί τήν ὀντότητά της. Ἀναμφιβόλως, ἡ Ἱεραποστολή πηγάζει καί ἀναδύεται ἀπό τήν Ἱερά Βίβλο. «Πορευθέντες

μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη...», «κηρύξατε τό Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει...», «εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν...», «ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων τήν εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τά ἀγαθά...».

Ἡ Ἱερά Βίβλος χαριτώνει, ἐνδυναμώνει, πυρακτώνει, ὁπλίζει πνευματικά καί γιγαντώνει τίς καρδιές τῶν Ἱεραποστόλων διά τό μεγάλης ἀξίας καί σημασίας ἱερό καί ἀποστολικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας πού διακονοῦν. Ἀλλά καί τόν κάθε ἄλλο ἁπλό ἄνθρωπο φωτίζει, στηρίζει καί ἁγιάζει ἡ Ἁγία Γραφή, τό βιβλίο τοῦ Θεοῦ.

Ἀντί ἄλλων θεωρητικῶν τοποθετήσεων καί ἐπιχειρημάτων θά ἤθελα ἡ μεγάλη αὐτή ἀλήθεια νά καταδειχθῇ μέ ἁπλᾶ καί εὔστοχα παραδείγματα:

1. «Ἕνας μικρός, σκαλίζοντας στό σπίτι του, βρῆκε σέ μιά γωνιά παραπεταμένο ἕνα καλοδεμένο μαῦρο βιβλίο. Ἦταν γεμάτο σκόνη. Με λαχτάρα ἔτρεξε νά ρωτήσῃ καί νά μάθῃ τί βιβλίο ἦταν αὐτό. Ἡ μητέρα ἔδωσε σύντομα τήν ἀπάντησι:

-Εἶναι, παιδί μου, τό βιβλίο τοῦ Θεοῦ καί νά τό ἀφήσης ἐκεῖ πού τό βρῆκες.

Ὁ μικρός, γεμᾶτος ἀπορία, γιατί τό βιβλίο τοῦ Θεοῦ ἦταν τόσο περιφρονημένο, λέγει στή μητέρα του.

-Τότε, ἀφοῦ εἶναι ἔτσι, νά τό στείλωμε πίσω στόν καλό Θεό νά τό δώση σέ κανέναν πού θά τό διαβάζη.

Καί ἡ μητέρα κοκκίνισε. Ἔνοιωσε τήν ἐνοχή...».

2. «Ὁ πρῶτος Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος, ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας, ἐπισκέφθηκε κάποτε ἕνα σχολεῖο. Εἶδε, μίλησε μέ τά παιδιά καί τέλος θέλησε νά δῇ καί τήν βιβλιοθήκη τοῦ δασκάλου. Ὁ δάσκαλος εἶχε πολλά βιβλία, ἀλλά δέν εἶχε Ἕνα.

Ὁ Καποδίστριας τό διαπίστωσε, πικράθηκε καί μέ ἀγανάκτησι ἐρράπισε τόν δάσκαλο, γιατί ἀπό τήν πλούσια βιβλιοθήκη του ἔλειπε ὁ βασιλεύς τῶν βιβλίων, ἡ Ἁγία Γραφή.

-Εἶσαι ἀνάξιος δάσκαλος, τοῦ εἶπε, γιατί δέν ἔχεις στήν βιβλιοθήκη σου τό βιβλίο τοῦ Θεοῦ.

3. «Ὁ Ντοστογιέφσκυ, ἡ μεγάλη αὐτή μορφή τοῦ ρωσικοῦ ἔθνους, ἔσερνε τά βήματά του ὡς ἀντίπαλος τοῦ καθεστῶτος στή γῆ τῆς ἐξορίας, τήν Σιβηρία. Καθ' ὁδόν, μία, πιστή χριστιανή ἔβαλε στό χέρι του εἴκοσι πέντε ρούβλια καί μία Ἁγία Γραφή.

Ἀνυπολόγιστος ἡ προσφορά τῆς γυναίκας αὐτῆς γιά τόν ἐξόριστο. Ὁ Ντοστογιέφσκυ, στήν παγερή Σιβηρία, μέ τόν λόγο τοῦ Θεοῦ ἐθέρμαινε τήν καρδιά του. Μελετώντας τήν Ἁγία Γραφή, ἡ σκέψις του ἐφωτίζετο, ἡ καρδιά του ἐγαλήνευε, τό φρόνημά του ἐθέριευε καί ἡ ψυχή του ἐπλημμύριζε ἀπό χαρά καί εὐτυχία». Καί ἕνα ἀκόμη περιστατικό.

Ἡ Ἱερά Βίβλος χαριτώνει, ἐνδυναμώνει, πυρακτώνει, ὁπλίζει πνευματικά καί γιγαντώνει τίς καρδιές τῶν Ἱεραποστόλων διά τό μεγάλης ἀξίας καί σημασίας ἱερό καί ἀποστολικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας πού διακονοῦν.

4. «Τήν 21η Δεκεμβρίου τοῦ 1949 ὁ Ἰωσήφ Στάλιν γιόρταζε τά γενέθλιά του. Ἀπό πολλά μέρη τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως κατέφθαναν τά εὐχετήρια. Ἕνας πιστός χριστιανός ἀπέστειλε στόν αἱμοσταγῆ δικτάτορα, φοβερό διώκτη τῶν χριστιανῶν, ὡς δῶρο ἕνα ἀντίτυπο τῆς Καινῆς Δια-

θήκης, μέ τήν ἀκόλουθη εὐχή:

«Αὐτό τό βιβλίο τοῦ Θεοῦ, μᾶς διδάσκει νά συγχωροῦμε τούς ἐχθρούς καί νά προσευχόμαστε διά τούς δημίους μας. Εὔχομαι καί σύ νά συμφιλιωθῆς μ' αὐτό τό βιβλίο καί νά κυβερνήσης τήν χώρα μας σύμφωνα μέ τόν νόμο τοῦ Θεοῦ».

«Ἱεραποστολή καί Μοναχισμός», ἡ δεύτερη πτυχή τοῦ ἱεροῦ ἱεραποστολικοῦ τριπτύχου. Διαχρονικά, ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Ὁσίου Ἀντωνίου, (πού τό ἀσκητήριό του τό εἶχε κάνει ἱεραποστολικό κέντρο γιά τίς χιλιάδες τῶν ἐπισκεπτῶν του, Μοναχῶν καί λαϊκῶν, ἀλλά καί κατέβαινε στόν κόσμο, στήν πόλι τῆς Ἀλεξάνδρειας, ὅταν τό θεωροῦσε ἀναγκαῖο γιά τούς ἀγῶνες τῆς Ἐκκλησίας) μέχρι καί σήμερα ὁ Μοναχισμός ἐξασκοῦσε καί ἐξασκεῖ, μέσα στά πλαίσια τῆς Μοναχικῆς παραδόσεως, τό Ἱεραποστολικό του ἔργο.

Ἡ Τρίτη καί τελευταία πτυχή τοῦ ἱεροῦ Ἱεραποστολικοῦ τριπτύχου: «Ἡ Ἱεραποστολή - Ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας» δέν χρήζει σχολίου καί παρουσιάσεως. Ἡ ἀποστολή τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας εἶναι διπλῆ: α) ὁ ἁγιασμός καί ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων καί β) τό ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς· «Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι κἀγώ ἀναπαύσω ὑμᾶς» καί «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη»· «κηρύξατε τό Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει».

Χωρίς τήν Ἱεραποστολή, τήν ἐσωτερική καί τήν ἐξωτερική, τόν εὐαγγελισμό καί τόν ἐπανευαγγελισμό τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ δέν πραγματοποιεῖται ἡ θεία ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ εἰσήγησις γιά τόν Ἅγιο Λουκᾶ, τόν Ρῶσσο Ἰατρό, ἀπό τόν φίλτατο Ἀδελφό, Πανοσιολογ. Ἀρχιμανδρίτη π.Νεκτάριο Ἀντωνόπουλο, Καθηγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σαγματᾶ Θηβῶν, θά εἶναι εἰς ἐπίρρωσιν ὅλων τῶν ἀνωτέρω λεχθέντων. Θά εἶναι ἡ πραγμάτωσις τοῦ αὐθεντικοῦ καί γνήσιου Ἱεραποστολικοῦ ἔργου ἀπό ἕνα ἁγνό καί μαρτυρικό Ἱεραπόστολο τοῦ χριστιανικοῦ βορρᾶ. Καί ἡ παρουσίασις τῆς σύγχρονης ἱεραποστολικῆς διακονίας στό Καμερούν θά εἶναι ἐπίσης ἡ ἱεραποστολική πρᾶξις «εἰς θεωρίας ἐπίβασιν».

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Περαίνοντας τήν εἰσαγωγική μου αὐτή ὁμιλία θά ἤθελα νά συγχαρῶ θερμά τόσον τήν κ.Πρόεδρο καί τά Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀλλά καί τά ὑπόλοιπα ἁπλᾶ μέλη τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι., ὅσο καί τούς κκ.Προέδρους καί τά Μέλη τῶν Παραρτημάτων τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. Λεβαδείας, Θηβῶν, Καρδίτσης καί Χρισσοῦ καί νά εὐχηθῶ καλή συνέχεια τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου καί γιά τήν νέα χρονιά. Νά εὐχηθῶ ἀπό καρδίας πλήρη εὐόδωσι καί ἐπιτυχία τῶν ἐργασιῶν τοῦ παρόντος Ἱεραποστολικοῦ Συνεδρίου καί πλούσια τά βιοτικά καί πνευματικά ἀγαθά σέ ὅλους σας.

Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ μετά πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Κυθήρων Σεραφείμ

Χωρίς τήν Ἱεραποστολή, τήν ἐσωτερική καί τήν ἐξωτερική, τόν εὐαγγελισμό καί τόν ἐπανευαγγελισμό τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ δέν πραγματοποιεῖται ἡ θεία ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. κας ΜΑΡΙΑΣ ΚΑΡΑΤΣΑΛΟΥ – ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ, ΘΕΟΛΟΓΟΥ, ΦΙΛΟΛΟΓΟΥ

Η πρόεδρος του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. ενώ απευθύνει τον χαιρετισμό της κατά την εναρκτήρια συνεδρία.

Σεβασμιότατε
Σεβαστοί Πατέρες
Κύριοι Πρόεδροι τῶν Παραρτημάτων τῆς Ἱεραποστολῆς
Ἐλλογιμότατοι κ.κ. Καθηγητές
Ἀγαπητοί Σύνεδροι

Εἶναι ἡ 17η σύναξη τῶν φίλων καί συνεργατῶν τῆς Ἱεραποστολῆς τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. καί τῶν παραρτημάτων, Θηβῶν, Λειβαδιᾶς, Χρισσοῦ, Ἰτέας καί Χαλκίδος, πού πραγματοποιεῖται μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ στό ὡραῖο καί φιλόξενο χῶρο τῶν κατασκηνώσεων τῆς «Ἁγίας Ταβιθά». Τόν ὡραῖο θεσμό τῶν συνάξεων, τόν καθιέρωσε ὁ ἴδιος ὁ ἱδρυτής τῆς Ἱεραποστολῆς τοῦ Π.Χ.Ο. ὁ ἀείμνηστος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κυρός Κων/νος, καί συνεχίζει, τό πνευματικό του τέκνο καί πνευματικός καθοδηγητής τῆς Ἱεραποστολῆς, ὁ πρᾶος, ὁ ταπεινός, ὁ ἀκούραστος ἀγωιστής μέ θεῖο ζῆλο, ἄριστη κλασσική καί ἐκκλησιαστική παιδεία, ὁ Μητροπολίτης Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφείμ.

> Ἡ ἐπικέντρωση τῆς προσοχῆς μόνο στήν οἰκονομική ἐνίσχυση τῶν ἱεραποστόλων, στερεῖ τήν ἀνάδειξη τῆς πνευματικῆς σημασίας τοῦ ἔργου της.

Οἱ συνάξεις εἶναι συνάξεις ἀγάπης, συνεργασίας, ἀνταλλαγῆς ἀπόψεων καί πνευματικῆς ἐνίσχυσης καί ἐφοδιασμοῦ, γιά νέους πνευματικούς ὁρίζοντες καί τομεῖς ἱεραποστολικῆς δράσεως. Ἐάν ρωτήσουμε κάποιον, ἀκόμα καί πιστό, πού δέν ἀσχολεῖται ἰδιαίτερα μέ τήν Ἱεραποστολή, τί γνωρίζει γιά τόν τομέα αὐτό τῆς Ἐκκλησίας, ἡ πιθανότερη ἀπάντηση θά εἶναι ὅτι εἶναι μιά ὑπηρεσία τῆς Ἐκκλησίας, πού ἐπιτελεῖται στό ἐξωτερικό καί ἔχει σχέση μέ τό φιλανθρωπικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας: συλλέγονται χρήματα γιά νά σταλοῦν σέ φτωχές χῶρες, μέ ἑκατομμύρια παιδιά νά πεινοῦν, νά μήν ἔχουν καθαρό νερό νά πιοῦν, νά ὑποφέρουν ἀπό ἀσθένειες. Διάφοροι πιστοί γίνονται

«ἀνάδοχοι» (πνευματικοί ἤ οἰκονομικοί) φτωχῶν παιδιῶν κ.ο.κ.

Ἔτσι ἡ Ἱεραποστολή ἔχει καθιερωθῆ νά συνδέεται μόνο μέ τήν οἰκονομική ἐνίσχυση τῶν ὑπαρχόντων ἱεραποστολικῶν κλιμακίων, δηλαδή νά συνδέεται μόνο μέ ὑλικά ἀγαθά καί μέσα, παραθεωρουμένης ἐντελῶς τῆς πνευματικῆς καί σωτηριώδους σημασίας της.

Ἡ ἐπικέντρωση τῆς προσοχῆς μόνο στήν οἰκονομική ἐνίσχυση τῶν ἱεραποστόλων, στερεῖ τήν ἀνάδειξη τῆς πνευματικῆς σημασίας τοῦ ἔργου της.

Στίς μέρες μας πού ἡ οἰκονομική εὐχέρεια τῶν συμπατριωτῶν μας ἔχει περιορισθῆ ἀφάνταστα θά πρέπει νά σταματήση τό ἔργο τῆς ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς;

Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ χώρα μας βρίσκεται σέ δεινή κατάσταση. Ὁ νεοπλουτισμός, ἡ φιλαυτία, ἡ ἔξαρση τοῦ συμφέροντος, ἡ λαγνεία καί ὁ πολυώνυμος ἐρωτισμός, καθώς καί πλεῖστα ἄλλα ἀρνητικά στοιχεῖα καί νευρώσεις, κρατοῦν αἰχμάλωτους τούς νεοέλληνες καί συντελοῦν στήν ἀποσάρθρωση τῆς κοινωνίας, ἡ ὁποία ἐξάλλου δοκιμάζεται ἀπό τήν φτώχεια, τήν ἀνεργία, τόν κοινωνικό ἀποκλεισμό, τήν ἀδικία, τή βία καί τό ἔγκλημα.

Στή χώρα μας τά ἑτερόκλιτα πλήθη δροῦν ἀνεξέλεγκτα καί ἀσκοῦν ἐπιρροές ἤ προπαγανδίζουν ἀσύστολα την πίστη καί τίς ἰδεολογίες τους, οἱ ποικιλώνυμοι προοδευτικοί διακηρύσσουν ἀνενδοίαστα ὅτι εἶναι ὀπισθοδρόμηση νά πιστεύεις στό Θεό. Σέ μιά τέτοια κοινωνία σάν τήν Ἑλληνική ἀμβλύνονται οἱ πνευματικές δυνάμεις. Οἱ πολίτες εἴτε εἶναι χλιαροί στίς θρησκευτικές τους πεποιθήσεις εἴτε ἀρκοῦνται σέ ἕναν τυπικό ἐκκλησιασμό ἀραιά καί πού, εἴτε πιστεύουν, γενικά σέ «μιάν ἀνώτερη δύναμη» ἤ βρίσκονται στήν ἀντίπερα ὄχθη, ὄντας ἀνυποχώρητα φονταμενταλιστές πού μπορεῖ νά σέ κατακεραυνώσουν ἀκόμη καί γιά τυπικές θρησκευτικές παραλείψεις.

Τό πιό ἀνησυχητικό φαινόμενο ὅμως εἶναι ὁ ὁμολογιακός συγκρητισμός καί ἡ ἀδιαφορία σέ θέματα πίστεως. Ἰσοπεδώνονται ἤ ἀμβλύνονται οἱ δογματικές διαφορές ἀνάμεσα στήν Ὀρθοδοξία καί τίς ἄλλες ὁμολογίες. «Ὅλοι χριστιανοί εἴμαστε» σοῦ λένε, τί σημασία ἔχουν ὅλα τά ἄλλα. Αὐτά εἶναι γιά τούς θεολόγους καί τούς παπάδες. Ἡ ἴδια ἄμβλυνση παρατηρεῖται καί στά ἄλλα, τά ἐθνικά μας θέματα.

Τό πιό ἀνησυχητικό φαινόμενο ὅμως εἶναι ὁ ὁμολογιακός συγκρητισμός καί ἡ ἀδιαφορία σέ θέματα πίστεως. Ἰσοπεδώνονται ἤ ἀμβλύνονται οἱ δογματικές διαφορές ἀνάμεσα στήν Ὀρθοδοξία καί τίς ἄλλες ὁμολογίες.

Εἶναι πολυτάραχη ἡ νεώτερη Ἑλληνική Ἱστορία, δύσκολος ὁ βίος στή πολύπαθη πατρίδα μας. Γενιά δέν πέρασε χωρίς νά ζήσει καταστροφή ἤ πόλεμο, μέχρι μετά τόν ἐμφύλιο, ἀκριβέστερα δέ μετά τό 1974. Κανείς βέβαια δέν ἀμφισβητεῖ τήν ἀνάγκη γιά διδαχή καί κατήχηση μέσα στόν Ἑλλαδικό χῶρο. Δέν θά πρέπει ὅμως νά λησμονεῖται ἡ ἐντολή τοῦ Κυρίου «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη» (Ματθ. 28, 19). Δίπλα στή φροντίδα γιά τήν ἐσωτερική Ἱεραποστολή πρέπει ὁπωσδήποτε νά μείνει ἀρκετός χῶρος καί γιά τήν ἐξωτερική. Παρά τίς ὅποιες ἀνάγκες πού ὑπάρχουν κάθε φορά στό ἐσωτερικό, δέν ἐξαντλεῖται τό Ἱεραποστολικό ἔργο σέ μιά ἐνδοελλαδική προσπάθεια.

Τά ἐσωτερικά προβλήματα καί ἀναστατώσεις ἀνέκαθεν ὑπῆρχαν στήν

Ἐκκλησία - καί οὔτε φαίνεται ὅτι θά σταματήσουν. Ἡ Ἐκκλησία ὡς κοινότητα γιά νά μείνει πιστή στήν ἀποστολική της αὐτοσυνειδησία δέν δικαιοῦται νά ἀπορροφηθεῖ ἀπό τά ἐσωτερικά της προβλήματα. Ὀφείλει ἡ Ἐκκλησία μας ἀκολουθώντας τό παράδειγμα τῶν Ἀποστόλων καί ὅλων τῶν ἐργαζομένων ἀνά τούς αἰῶνες στήν ἐξωτερική Ἱεραποστολή νά συνεχίσει νά ἀναγγέλλει τό Εὐαγγέλιο σέ ὁλόκληρη τήν ἀνθρωπότητα μέχρι τή συντέλεια τοῦ κόσμου. Εἶναι γνωστό ὅτι τά 2/3 τῆς ἀνθρωπότητας ἀγνοοῦν τόν Χριστό, δέν γνώρισαν τήν ἀλήθεια.

Μήν ἔχουμε, λοιπόν, αὐταπάτες ὅτι μποροῦν νά ἀλλάξουν τά κακῶς ἔχοντα στόν κόσμο ὅταν περιορισθοῦμε στήν προσφορά ὑλικῆς βοήθειας ἀλλά καί ἠθικῆς ἐξυγίανσης μόνον τῆς χώρας μας.

Ὁ πλανήτης γῆ ἔγινε μιά μεγάλη γειτονιά. Μέ τήν εὐκολότατη διακίνηση τῶν πληθυσμῶν καί τή μεγάλη πρόοδο τῶν ἠλεκτρονικῶν μέσων πληροφόρησης μέσα σέ ἐλάχιστο χρονικό διάστημα, τά συμβαίνοντα καί στήν πιό ἀπόμερη γωνιά τῆς γῆς γίνονται γνωστά καί ἐπηρεάζουν ποικιλοτρόπως τίς ἄλλες χῶρες.

Δέν εἶναι δυνατόν νά καταπολεμηθεῖ ἡ ἀδικία, ἡ ἐκμετάλλευση, ἡ διαφθορά, ἡ ἀπάτη, τό δίκιο τοῦ ἰσχυροῦ ἄν δέν ἀκούσουν καί δέν ἐστερνισθοῦν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τίς ἀρχές τοῦ Εὐαγγελίου. Εἶναι ἀδιανόητο στόν 21ο αἰώνα σύμφωνα μέ τόν παγκόσμιο ὀγανισμό ὑγείας νά ὑπάρχουν:

1.800.000 παιδιά πού ἐμπλέκονται σέ κυκλώματα πορνείας ἤ πορνογραφίας

1.500.000 παιδιά νά γίνονται ἀντικείμενα ἀγοραπωλησίας

1.000.000 παιδιά νά βρίσκονται στη φυλακή.

250.000 παιδιά νά ἐξαναγκάζονται νά πολεμήσουν

καί τό τρομακτικώτερο ὅλων: Περί τά 40 ἑκατομμύρια παιδιά ἐτησίως νά δολοφονοῦνται ἐν ψυχρῷ διά τῶν ἐκτρώσεων... πρίν γεννηθοῦν.

Πῶς νά μήν πιστεύει σύμφωνα μέ τήν ἀπολογία του στίς ἀρχές τῆς Μπανγκόγκ ὁ Βρετανός ταξιδιώτης στήν Ταϋλάνδη, ὅτι θά τοῦ ἔφερναν τύχη τά ἕξι ψημένα βρέφη 2-7 μηνῶν, πού βρέθηκαν πρόσφατα τυλιγμένα μέ φύλλα χρυσοῦ στίς ἀποσκευές του καί τά ὁποῖα θά πωλοῦσε στήν Ταϊβάν μέχρι 6.500 δολλάρια τό καθένα, ἐφόσον τό πᾶν ἐπιτρέπεται, ἐάν Χριστός δέν ὑπάρχει;

Δέν εἶναι μεμονωμένο παράδειγμα. Οἱ περιπτώσεις σύγχρονων καννιβαλισμῶν εἶναι πάμπολλες, ὄχι μόνο στίς χῶρες πού ἡ μαύρη μαγεία εἶναι συχνό φαινόμενο, ἀλλά καί στίς χριστιανικές.

Δέν εἶναι τυχαῖο πώς στίς σατανιστικές λειτουργίες, (ὁ σατανισμός καί οἱ πρακτικές του ἀποτελοῦν τίς κύριες ὁμάδες τῆς "Νέας Ἐποχῆς" γίνεται (καί) πόση ἀνθρωπίνου αἵματος. Γνωρίζουμε, πῶς ἐδῶ καί λίγα χρόνια ἔχουν συσταθεῖ ὁμάδες καί λέσχες «βαμπίρ» ὅπου προσφέρουν ὁ ἕνας στόν ἄλλο ποσότητα αἵματος γιά πόση. Αὐτή εἶναι ἡ «Νέα Ἐποχή», τό ἀλληλοφάγωμά μας.

Δέν εἶναι δυνατόν νά καταπολεμηθεῖ ἡ ἀδικία, ἡ ἐκμετάλλευση, ἡ διαφθορά, ἡ ἀπάτη, τό δίκιο τοῦ ἰσχυροῦ ἄν δέν ἀκούσουν καί δέν ἐστερνισθοῦν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τίς ἀρχές τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὅμως «ὥρα ἡμᾶς ἤδη ἐξ' ὕπνου ἐγερθῆναι» *(Ρωμ. ιγ' 11).*

Ὁ Χριστιανισμός δέν εἶναι μιά ἀστική θρησκεία. Δέν ἔχει ὡς σκοπό νά τακτοποιήσει συναισθηματικά τόν ἄνθρωπο, νά τόν βολέψει ψυχολογικά. Εἶναι ἡ πίστη

πού ἀνακαινίζει καί ἀναγεννᾶ. Ὁ Χριστός φέρνει τόν ἄνθρωπο ἀντιμέτωπο μέ τόν ἑαυτό του, ἀντιμέτωπο μέ τήν κοινωνική πραγματικότητα καί τόν καλεῖ νά πάρει θέση. Θέση ξεκάθαρη. Καί περαιτέρω τόν καλεῖ νά ὁμολογήσει -νά μαρτυρήσει τή θεμελιώδη ἀλήθεια πού τόν ἀναγεννᾶ μέρα μέ τή μέρα. Τήν ἀλήθεια πού διακηρύττει πώς ὁ Χριστός εἶναι ὁ Κύριος. Γι'αὐτό καί ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν διατρανώνει «οὐαί δέ μοί ἐστιν ἐάν μή Εὐαγγελίζωμαι» *(Α' Κορινθ. Θ'16)* «Δέν ὑπάρχει ψυχρότερον πράγμα ἀπό τόν Χριστιανόν, ὁ ὁποῖος δέν σώζει ἄλλους». Στό ἔργο αὐτό δέν μπορεῖς νά προφασισθεῖς ὅτι εἶσαι φτωχός... ὅτι κατάγεσαι ἀπό ἄσημον οἰκογένεια... ἀγραμματωσύνη...

Ἀλλά ἄν εἶσαι Χριστιανός εἶναι δυνατόν νά μείνεις ἄπρακτος; (Ἰωάν. Χρυσόστομος)

Ὁμιλία εἰς τάς Πράξεις, καί σ'ἕναν ἄλλο λόγο του τονίζει:

«Καί ἄν ἀκόμη ξοδεύση κάποιος πολλά χρήματα ὑπέρ ἄλλων, δέν κάμνει τίποτε ὅμοιον πρός ἐκεῖνον πού σώζει μιά ψυχή, πού τήν ἀπομακρύνει ἀπό τήν ἁμαρτία καί τήν ὠθεῖ πρός τήν εὐσέβεια...

Μή, λοιπόν, ραθυμήσωμεν, ἀλλά μέ ὅλη μας τήν προθυμία καί τόν ζῆλον ἄς ἐλκύσωμε πρός τόν Χριστόν τούς ἀδελφούς μας» *(Ἰω Χρυσόστομος γ'Λόγος 6ος κατά Ἰουδαίων)*.

«Οἱ καιροί οὐ μενετοί». Ἑκατομμύρια ἄνθρωποι σ'ὅλον τόν κόσμο εἶναι πάμφτωχοι, ἄρρωστοι, ἐγκαταλειμμένοι. Μικρά καί ὀρφανά παιδιά μαστίζονται ἀπό λοιμώδεις ἀρρώστιες καί πεθαίνουν ἀπό τήν πείνα. Σηκώνουν τά χέρια τους ψηλά καί φωνάζουν «βοηθῆστε μας». Θά τούς τό ἀρνηθοῦμε. Θά κάνουμε πῶς δέν ἀκοῦμε ἤ δέν βλέπουμε; Τί λόγο θά δώσουμε στό Θεό; Ἄς βοηθήσουμε ὅσο μποροῦμε.

> Οἱ περιπτώσεις σύγχρονων καννιβαλισμῶν εἶναι πάμπολλες, ὄχι μόνο στίς χῶρες πού ἡ μαύρη μαγεία εἶναι συχνό φαινόμενο, ἀλλά καί στίς χριστιανικές.

Πρῶτον: Γιά νά πιστέψουν στόν Χριστό, νά γνωρίσουν τό φῶς τό ἀληθινόν, νά λατρεύουν καί νά δοξάζουν τόν ἀληθινό Θεό καί νά σωθοῦν.

Δεύτερον: Νά ἀνακουφισθοῦν ἀπό τή φτώχεια καί τόν πόνο.

Ευχαριστώ,
καλό και ευλογημένο συνέδριο

Άποψη από το συνέδριο

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΕΥΛΟΓΙΑ Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΗΒΩΝ & ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ κ.κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΜΑΣ

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Θηβών & Λεβαδείας κος Γεώργιος χαιρετίζει το συνέδριο.

Ιδιαίτερη ευλογία και τιμή αποτέλεσε η παρουσία του Σεβ. Μητροπολίτου Θηβών & Λεβαδείας κ.κ. Γεωργίου στο συνέδριό μας κατά την απογευματινή συνεδρία της πρώτης ημέρας.

Ο Σεβ. κ. Γεώργιος ευχαρίστησε την πρόεδρο και το Δ.Σ. του Ομίλου μας, για την πρόσκληση και την συμμετοχή του στο εν λόγω Ιεραποστολικό Συνέδριο, εκφράζοντας παράλληλα τη χαρά που αισθάνεται καθώς παρευρίσκεται στην εν λόγω πνευματική σύναξη και ευχήθηκε καλή επιτυχία και καρποφορία στο έργο της Ιεραποστολής.

Στο χαιρετισμό του προς τους συνέδρους, ανέφερε πόσο σημαντικός είναι ο στόχος που ετέθη στο φετινό συνέδριο «κηρύξατε τό εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει», τονίζοντας μεταξύ άλλων, ότι **η πνευματική σπορά του Θείου Λόγου, την οποία άφησε ως παρακαταθήκη ο ίδιος ο Κύριός μας στην Εκκλησία μας είναι πάντοτε απαραίτητη· για να γνωρίσουν οι άνθρωποι την Αλήθεια, για να γνωρίσουν το Θεϊκό χρέος, για να πάρουν στη ζωή τους το φως απ΄ τις θείες εντολές Του. Επίσης υπογράμμισε ότι χωρίς την πνευματική σπορά δεν μπορούμε να έχουμε τους καρπούς της πνευματικής αναγέννησης του ανθρώπου.**

Συνεχάρη τους συνέδρους οι οποίοι εν μέσω καλοκαιρινού καύσωνα είχαν το κουράγιο και την διάθεση να συμμετάσχουν σε ένα τέτοιο Ιεραποστολικό Συνέδριο και να προβληματίζονται πάνω σε καίρια θέματα χριστιανικής ζωής και σωτηρίας.

Στο τέλος του χαιρετισμού του, απηύθυνε αδελφικές ευχές προς τον Σεβ. Μητροπολίτη Κυθήρων κ. Σεραφείμ, ως ξεχωριστό συμπαραστάτη και πνευματικό καθοδηγητή του ιεραποστολικού έργου που επιτελεί ο Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Επιμέλεια
Μαρία Σταυριανού

Ιδιαίτερη και μεγάλη ευλογία στο φετινό μας συνέδριο αποτέλεσε η παρουσία και συμμετοχή δύο αρχιερέων, του Σεβ. Μητροπολίτου Θηβών & Λεβαδείας κ. Γεωργίου και του Σεβ. Μητροπολίτου Κηθύρων κ. Σεραφείμ.

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟ π. ΓΕΩΡΓΙΟ ΜΟΥΛΤΟ ΜΕ ΘΕΜΑ: Η ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ ΣΑΝ ΑΦΕΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΚΗΡΥΓΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ

Ο π. Γ. Μούλτος στο βήμα του συνεδρίου.

Ένας από τούς γνωστούς και αγαπημένους ύμνους τής Εκκλησίας είναι τό απολυτίκιο τής εορτής τής Πεντηκοστής

«Ευλογητός εί, Χριστέ ο Θεός ημών, ο πανσόφους τούς αλιείς αναδείξας καταπέμψας αυτοίς τό Πνεύμα τό Άγιον, και δι' αυτών την οικουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε δόξα Σοι». Ο ύμνος αυτός είναι μια διακήρυξη, ότι μετά την Πεντηκοστή ο Θεός αγκάλιασε μέ την αγάπη Του ολόκληρη την ανθρωπότητα, όλη την οικουμένη. Αυτό μέ άλλα λόγια σημαίνει, ότι η Εκκλησία, η οποία πριν την Πεντηκοστή αριθμούσε περίπου 120 πι-στούς στον Ιησού Χριστό, είχε μια θαυμαστή ιδιότητα: Είχε τή δυνατότητα νά περιλάβει στούς κόλπους της όλο τόν κόσμο. Ήταν δηλαδή και είναι Εκκλησία καθολική, οικουμενική. Αυτό τό αγκάλιασμα όλου τού κόσμου από την Εκκλησία έγινε και γίνεται δυνατόν χάρις στη συνεργασία δύο παραγόντων, ενός θείου και ενός ανθρωπίνου. Ο θείος παράγων είναι τό χάρισμα τής προφητείας και ο ανθρώπινος η κίνηση τής ιεραποστολής.

Οι δύο αυτοί παράγοντες ζωγραφίζονται χαρακτηριστικά στο γεγονός τής επιφοιτήσεως τού Αγίου Πνεύματος κατά την Πεντηκοστή. Η επιφοίτηση τού Αγίου Πνεύματος έγινε αντιληπτή αισθητά μέ ένα δυνατό ήχο, όπως αυτόν πού κάνει ο ισχυρός άνεμος, και μέ τίς πύρινες γλώσσες, πού κατέβηκαν στα κεφάλια των 120 εκείνων πρώτων πιστών, πού ήταν συγκεντρωμένοι σ' ένα σπίτι στα Ιεροσόλυμα (των 12 Αποστόλων, των Εβδομήκοντα, των μαθητριών τού Κυρίου και μερικών ακόμη). Ο ήχος, πού εντοπιζόταν σ' εκείνο τό σπίτι, έκανε νά μαζευτούν τριγύρω χιλιάδες προσήλυτοι στον Ιουδαϊσμό άνθρωποι από διάφορα έθνη, πού είχαν έρθει στα Ιεροσόλυμα για την εορτή. Ήταν εκεί, όπως διαβάζουμε στίς Πράξεις των Αποστόλων, Πάρθοι, Μήδοι, Ελαμίτες, κάτοικοι τής Μεσοποταμίας, τής Ιουδαίας, τής Καππαδοκίας, τού Πόντου, τής Ασίας, τής Φρυγίας, τής Παμφυλίας, τής Αιγύπτου, τής Λιβύης. Ήταν επίσης εκεί Ρωμαίοι, Κρήτες, Άραβες κ.ά. Βγήκαν οι 120 από τό σπίτι και άρχισαν γεμάτοι

θείο ζήλο νά μιλάνε στούς συγκεντρωμένους, οι οποίοι κατάπληκτοι άκουγαν τά λόγια τους, ο καθένας στη γλώσσα του. Πήρε τότε τό λόγο ο Απόστολος Πέτρος και τούς είπε: «Αυτό τό θαυμαστό φαινόμενο, πού βλέπετε και ακούτε, είναι η εκπλήρωση των προφητειών τής Παλαιάς Διαθήκης. Ήρθε σέ μάς τό Άγιο Πνεύμα, δυνάμει τού σωτηριώδους έργου Ιησού τού Ναζωραίου, τόν οποίο, παρ' όλα τά θαυμαστά πράγματα πού έκανε ανάμεσά σας, εσείς τόν σταυρώσατε. Αλλά ο Θεός δεν επέτρεψε νά μείνει νεκρός και τόν ανέστησε, πράγμα πού όλοι εμείς είδαμε μέ τά μάτια μας. Αυτός πού εσείς σταυρώσατε είναι ο Μεσσίας, ο Σωτήρας». Οι συγκεντρωμένοι τότε ήρθαν σέ κατάνυξη και είπαν: «Τί πρέπει νά κάνουμε;». Ο Πέτρος τούς έδωσε την απάντηση: «Μετανοήστε, βαπτισθήτε στο όνομα τού Χριστού και θά πάρετε κι' εσείς τίς δωρεές τού Αγίου Πνεύματος, πού είναι για όλο τόν κόσμο». Αυτό και έγινε. Εκείνη την ημέρα η Εκκλησία απέκτησε 3000 καινούργια μέλη!

Σ' αυτή τή διήγηση διακρίνουμε πρώτα τό θείο παράγοντα, πού συνετέλεσε στη μεταστροφή τόσων ανθρώπων. Τό Άγιο Πνεύμα επιφοιτώντας στούς 120 πιστούς τούς μετέδωσε τό χάρισμα τής προφητείας, δηλαδή την ικανότητα νά κηρύττουν εμπνευσμένα τό λόγο τού Θεού, και νά γίνουν πνευματοφόροι κήρυκες Ιησού Χριστού. Τί ήταν οι Απόστολοι και οι άλλοι πιστοί πριν την Πεντηκοστή; Ήταν απλοϊκοί και αμόρφωτοι οι περισσότεροι, γεμάτοι φόβο και δειλία, χωρίς ικανότητα λόγου.

> Άν οι Απόστολοι και οι άλλοι πιστοί έκρυβαν και άφηναν ανενέργητο τό χάρισμα τής προφητείας, πού τούς έδωσε τό Άγιο Πνεύμα, κανείς δεν θά μάθαινε για τό κοσμοϊστορικό εκείνο γεγονός τής Πεντηκοστής.

Μετά την Πεντηκοστή όμως εμφανίζονται γεμάτοι τόλμη και παρρησία, πλήρεις ιεραποστολικού παλμού, ασύγκριτοι ιεροκήρυκες. Τό Άγιο Πνεύμα αναπλήρωσε τίς ελλείψεις τους μέ τά χαρίσματά Του. «Πάντα χορηγεί τό Πνεύμα τό Άγιον. Βρύει προφητείας, αγραμμάτους σοφίαν εδίδαξε, αλιείς Θεολόγους ανέδειξεν».

Τά χαρίσματα αυτά ωστόσο δεν θά έφερναν αποτέλεσμα, άν δεν συνεργαζόταν και ο ανθρώπινος παράγων. Άν οι Απόστολοι και οι άλλοι πιστοί έκρυβαν και άφηναν ανενέργητο τό χάρισμα τής προφητείας,

Μεταξύ των συνέδρων ήταν και ο καθηγητής της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπ. Αθηνών κος Νιάρχος

Στο βήμα του Συνεδρίου ο κος Κωτσιόπουλος (στρατηγός ε.α.), ο οποίος έφερε άριστα εις πέρας και τις τρεις ημέρες, τον συντονισμό του Συνεδρίου που του είχε ανατεθεί από το Δ.Σ του Ομίλου μας.

πού τούς έδωσε τό Άγιο Πνεύμα, κανείς δεν θά μάθαινε για τό κοσμοϊστορικό εκείνο γεγονός τής Πεντηκοστής. Οι Απόστολοι όμως και οι άλλοι πιστοί δεν σιώπησαν, αλλά ακάθεκτοι ρίχτηκαν στον αγώνα τής σποράς τού λόγου τού Θεού, άρχισαν δηλαδή την Ιεραποστολή.

Μ' αυτούς τού τρόπους η Εκκλησία εκπλήρωσε και εκπληρώνει μέχρι σήμερα την οικουμενική της αποστολή: Αξιοποιώντας τό χάρισμα τής προφητείας, πού δίνει τό Άγιο Πνεύμα, και δρώντας ιεραποστολικά.

Πώς όμως και πότε και σέ ποιούς δίδεται τό χάρισμα τής προφητείας, πού είναι απαραίτητο για την ιεραποστολή; Δίδεται σέ όλους τούς βαπτισμένους ορθοδόξους Χριστιανούς κατά τό Μυστήριο τού Χρίσματος, πού τελείται μετά τό Βάπτισμα. Όλοι αυτοί έν τινι μέτρω αποκτούν την ικανότητα τής μεταδόσεως τού λόγου τού Θεού στούς άλλους, ορισμένοι δέ σέ μεγαλύτερο βαθμό, για νά γίνουν διδάσκαλοι των άλλων. Αυτά αποδεικνύονται και ιστορικά. Πώς για παράδειγμα διαδόθηκε τό Ευαγγέλιο στην αρχαία Ρώμη; Σέ πρώτο στάδιο διαδόθηκε από απλούς βαπτισμένους Χριστιανούς, εμπόρους, στρατιώτες και ταξιδιώτες, πού γεμάτοι ιεραποστολικό ενθουσιασμό μετέδωσαν στούς γνωστούς τους, όταν πήγαν στη Ρώμη, τή Χριστιανική πίστη. Μετέπειτα αυτοί διδάχθηκαν από τούς Αποστόλους Πέτρο και Παύλο και στερεώθηκαν στην πίστη. Έτσι η Εκκλησία μέχρι σήμερα συνεχίζει τό ιεραποστολικό της έργο σέ χώρες, όπου δεν έχει κηρυχθεί τό Ευαγγέλιο, μέ ιεραποστόλους όχι μόνο Κληρικούς (διαδόχους των Αποστόλων), αλλά και μοναχούς και λαϊκούς, άνδρες και γυναίκες, πού δεν αφήνουν ανενέργητο τό χάρισμα τής προφητείας. Αλλά κι' άν ένας βαπτισμένος ορθόδοξος Χριστιανός δεν έχει τή δύναμη νά βγει και έξω από τόν τόπο του για ιεραποστολή, έχει ωστόσο καθήκον ν' αξιοποιήσει τά θεία χαρίσματα πού έχει λάβει μεταφέροντας τό μήνυμα τού Ευαγγελίου στο περιβάλλον του. Ιδιαίτερα αυτή την εποχή στην Πατρίδα μας, πού κατά τό παρελθόν ανέδειξε πλήθος Αγίων, έχει πέσει δραματικά τό ποιοτικό επίπεδο τής ορθοδόξου πίστεως, και η ανάγκη επανευαγγελισμού των βαπτισμένων είναι επιτακτική. Σ' αυτό τό έργο όλοι- κληρικοί και λαϊκοί- έχουμε καθήκον νά συνεργήσουμε.

Ο Θεός θέλει «πάντας σωθήναι και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν», γι' αυτό και δίνει τά χαρίσματά Του σ' εμάς, περιμένει όμως, νά μή τά αφήσουμε ξεχασμένα «υπό τόν μόδιον», αλλά νά κινηθούμε ιεραποστολικά. «Ούτω λαμψάτω τό φώς υμών έμπροσθεν των ανθρώπων, όπως ίδωσι υμών τά καλά έργα και δοξάσωσι τόν πατέρα υμών τόν εν τοίς ουρανοίς».

ΒΙΒΛΟΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ

Οἱ μεταφραστικές δυσκολίες ἐξαιτίας τῶν πολιτιστικῶν παραγόντων. (Περίληψη της εισηγήσεως)

ΘΩΜΑ ΑΝΤ. ΙΩΑΝΝΙΔΗ
Ἐπίκ. Καθηγητῆ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Ο κος Ιωαννίδης κατά την εισήγησή του

Ἡ γλώσσα δημιουγήθηκε κι ἐξελίσσεται μαζί μέ τό φορέα της, τόν ἄνθρωπο. Ἀποτελεῖ τήν ἐπαναλαμβανόμενη προσπάθειά του νά ἐκφράσει μέ φθόγγους τή σκέψη του. Χάρι σ'αὐτή πέφτει τό φράγμα τοῦ περιορισμοῦ στό ἄτομο κι ἀνοίγεται εὐρύς ὁ δρόμος τῆς ἐπικοινωνίας ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους τῆς ὁμάδας, τοῦ κράτους κι ὅλου τοῦ κόσμου καί τῶν ἐποχῶν. Ὁ διαπροσωπικός αὐτός διάλογος μέ κέντρο τόν ἄνθρωπο ὁδηγεῖ σέ μιά κοινή πορεία πρός τόν πολιτισμό καί τήν ἀνύψωση σ'ὅλους τούς τομεῖς. Μέ τή γλώσσα, ἀκόμα, ὁ ἄνθρωπος ὑμνεῖ τό Δημιουργό του καί τοῦ ἐκφράζει τά βαθιά του συναισθήματα. «Ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τόν Θεόν καί πατέρα, καί ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τούς ἀνθρώπους τούς καθ'ὁμοίωσιν Θεοῦ γεγονότας» *(Ἰακ. 3, 9)*.

> Οἱ ἰδιαιτερότητες μιᾶς γλώσσας ἀποτελοῦν ἐμπόδιο στήν προσπάθεια τοῦ μεταφραστῆ ἤ ἀπό τήν ἄλλη πλευρά ὑπάρχουν ἔννοιες, ἰδίως ἀφηρημένες, γιά τίς ὁποῖες δέν ὑπάρχουν ἀντίστοιχες λέξεις.

Κάθε λαός ἔχει τό δικό του πολιτιστικό ὑπόβαθρο. Οἱ ἰδιαίτερες συνθῆκες ζωῆς δημιουργοῦν μιά νοοτροπία κι ἕναν τρόπο σκέψεως πού ὁδηγοῦν σέ ὁρισμένο, παράξενο πολλές φορές τρόπο ἀντιμετωπίσεως τῶν πραγμάτων. Οἱ πολιτιστικοί παράγοντες ἐπηρεάζουν πολύ καί τή γλώσσα κι ἔτσι οἱ λαοί ὅλου τοῦ κόσμου εἶναι «κατά γλῶσσαν αὐτῶν». Ἡ ποικιλία αὐτή ἐκφράζει τόν πνευματικό πλοῦτο τῶν ἀνθρώπων. Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά, ὅμως, ἀποτελεῖ χαρακτηριστικό γνώρισμα τῆς διαφορᾶς καί τῆς ὁροθετήσεως μεταξύ τῶν λαῶν. Κι ὅμως τό Εὐαγγέλιο ἀπευθύνεται σ'ὅλο τόν κόσμο καί τά μηνύματά του συγκινοῦν καί βοηθοῦν κάθε ἄνθρωπο σ'ὅποιο τόπο κι ἄν κατοικεῖ. Μέ τήν Πεντηκοστή *(Πράξ. 2, 1-13)* κάθε διαίρεση ὑπερνικήθηκε. Τό Ἅγιο Πνεῦμα διαμερίζεται πάνω στούς Ἀποστόλους σέ γλῶσσες «ὡσεί πυρός», ὥστε ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ν'ἀκουστεῖ σ'ὅλα τά Ἔθνη. Ἔτσι, οἱ

Στιγμιότυπο από το πάνελ της 3ης συνεδρίας

ἄνθρωποι ὅλης τῆς γῆς συγκεντρώνονται στό μοναδικό ὕμνο τῶν μεγαλείων τοῦ Θεοῦ «πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός» *(Φιλ. 2, 11)*.

Στό παρελθόν, καί σήμερα, πολλές χριστιανικές Ἐκκλησίες, Ὀργανώσεις, Ἑταιρίες, ἱεραπόστολοι προσπάθησαν καί προσπαθοῦν νά κάνουν προσιτό τό Λόγο τοῦ Θεοῦ στή γλώσσα ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων. Ἡ μετάφραση τῆς Βίβλου στίς διάφορες γλῶσσες καί διαλέκτους εἶναι ἔργο δύσκολο, γιατί πάντοτε ὑπάρχει ὁ κίνδυνος παρανοήσεως τῶν ὅσων γράφονται καί λέγονται. Οἱ ἰδιαιτερότητες μιᾶς γλώσσας ἀποτελοῦν ἐμπόδιο στήν προσπάθεια τοῦ μεταφραστῆ ἤ ἀπό τήν ἄλλη πλευρά ὑπάρχουν ἔννοιες, ἰδίως ἀφηρημένες, γιά τίς ὁποῖες δέν ὑπάρχουν ἀντίστοιχες λέξεις. Ἀκραία περίπτωση ἀποτελεῖ ἡ μετάφραση τῆς Βίβλου σέ μιά γλώσσα πρωτόγονη πού δέν γράφεται. Ἀντιμέτωπος σ'ὅλα αὐτά τά ἐμπόδια, ὁ μεταφραστής εἶναι ἕνας ξένος μέ μόνα του ἐφόδια τή γνώση καί τήν καλή του προσπάθεια. Καλεῖται ν'ἀρχίσει νά σκέφτεται, νά αἰσθάνεται καί νά μιλάει ὅμοια μέ τόν λαό, στόν ὁποῖο ἀπευθύνεται. Στήν περίπτωση, μάλιστα, πού μιά πρωτόγονη γλώσσα δέν γράφεται, εἶναι ἀπαραίτητη ἡ σπουδή τῆς γλώσσας, ἡ εὕρεση στοιχείων γραφῆς, ἡ δημιουργία λεξικῶν, γραμματικῆς καί συντακτικοῦ.

Παρ'ὅλες τίς σπουδές καί τίς εὐσυνείδητες προσπάθειες τά λάθη δέν λείπουν. Κι ἄν ἀκόμη ὁ μεταφραστής μάθει μερικές λέξεις τῆς γλώσσας καί καταφέρνει νά τίς χρησιμοποιεῖ σωστά, αὐτό δέν σημαίνει ὅτι κατέχει ὅλη τήν ἔκταση τῆς χρήσεώς τους. Στήν περίπτωση πού ἐπιδιώκει ν'ἀποδώσει μία ἀφηρημένη ἔννοια ἀπό τίς πολλές τῆς Βίβλου, ἀναγκάζεται νά χρησιμοποιήσει κάποια περιγραφή, πού δέν εἶναι ἡ μή χρησιμοποίηση τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου τῆς Γραφῆς. Ὅταν ἡ μετάφραση γίνεται ἀπό ἄλλη μετάφραση συμβαίνει μεταβίβαση τῶν λαθῶν καί βέβαια, πολλές παρεξηγήσεις. Τά μεταφραστικά λάθη γίνονται γνωστά μόνο μέ τόν καιρό, ὅταν κανείς ἐμβαθύνει στή γλώσσα.

Στή συνέχεια δίνονται ὁρισμένα παραδείγματα μέ τέτοια λάθη γιά νά γίνει ἀμεσότερα φανερό ὅλο τό θέμα. Τά παραδείγματα αὐτά προέρχονται ἀπό τό βιβλίο τοῦ καθηγ. Nida, E. Gott spricht viele Sprachen, Der dramatische Bericht von der Übersetzun der Bibel fÜr alle VÖlker, Übers. von Karl-Heinz Kemmner, Stuttgart 1966.

α) Στήν περιοχή τοῦ Κογκό μιλοῦσε ἕνας ἱεραπόστολος γιά τόν Ἰωάννη τόν Βαπτιστή. Ἤθελε νά πεῖ ὅτι «φώναζε» στήν ἔρημο μέ τόν ἴδιο τρόπο πού

«φώναζαν» οἱ προφῆτες γιά νά καλέσουν τό λαό. Ἀλλά γιά τό ρῆμα «φωνάζω» μεταχειρίστηκε μιά λέξη, πού τήν χρησιμοποιοῦν συνήθως γιά ν'ἀποδώσουν τή φωνή τῶν νηπίων. Ἔτσι ὁ κόσμος φανταζόταν ὅτι ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής ἄρχισε στήν ἔρημο νά ψελλίζει σάν νήπιο.

β) Ἕνας μεταφραστής στή Δυτική Ἀφρική νόμιζε, ὅτι βρῆκε μιά κατάλληλη λέξη γιά ν'ἀποδώσει τό ρῆμα «σώζω». Τήν χρησιμοποιοῦσε πολλά χρόνια, ὥσπου μιά μέρα ἀνακάλυψε ὅτι ἡ λέξη αὐτή σήμαινε «μπάλωμα σχισμένων ρούχων». Ὁ ἴδιος χρησιμοποίησε γιά τή λέξη «Χάρις» μιά λέξη, πού τή μεταχειρίζονται μόνο ὅταν θέλουν νά βλασφημήσουν. Προσθπάθησε νά ἑρμηνεύσει τή λέξη «Χάρις» σάν μιά μεγάλη πνευματική δύναμη πού ἔρχεται στούς ἀνθρώπους. Ἀλλά πολλοί λαοί μιά τέτοια ὑπερφυσική δύναμη τήν καταλαβαίνουν περισσότερο σάν φοβερή καί καταστρεπτική παρά σάν καλή. Ἡ λέξη πού τελικά διάλεξε ὁ ἱεραπόστολος, ἦταν γιά τούς πιστούς ἕνα τέτοιο ταμπού, πού δέν τολμοῦσαν νά τήν προφέρουν παρά μόνο ὅταν ἦσαν μόνοι. Εἶχαν τό φόβο μήπως κατηγορηθοῦν γιά μαγεία. Ἔτσι ὁ ἱεραπόστολος ἀντί νά κηρύττει τή χάρη τοῦ Θεοῦ ἔκανε λόγο γιά τή δύναμη τῆς μαύρης μαγείας καί γιά τήν ἀποτελεσματικότητα τῆς κατάρας τοῦ Θεοῦ.

γ) Μιά ἄλλη φορά θαύμαζαν οἱ Ἰνδιάνοι τήν ὑπομονή τοῦ Χριστοῦ. Διάβαζαν Ματθ. 26,7: «προσῆλθεν αὐτῷ γυνή ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου βαρυτίμου καί κατέχεεν ἀπί τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ» κατά τόν ἀκόλουθο τρόπο: «Ἡ Μαρία ἔσπασε στό κεφάλι τοῦ Χριστοῦ ἕνα πέτρινο βάζο γεμάτο ἀπό ἀκριβή ἀλοιφή».

δ) Μιά ὁμάδα Ἰνδιάνων στή Λατινική Ἀμερική ἀποροῦσε μέ τόν ἰσχυρισμό τοῦ Ἀπ. Παῦλου ὅτι εἶχε δικαίωμα στίς ἱεραποστολικές περιοδεῖες νά περιφέρει μιά γυναῖκα μέ τόν ἴδιο τρόπο, ὅπως ἕνα βόδι. Τό σχετικό ρῆμα «περιάγειν» (1 Κορ. 9, 5) ἀποδόθηκε μ'ἕνα ρῆμα πού συνήθως σήμαινε τή χειραγωγία ἑνός ἀτίθασου ζώου.

ε) Πῶς μεταφράστηκε τό χωρίο Μαρκ. 12, 40: «βλέπετε ἀπό τῶν γραμματέων... οἱ κατεσθίοντες τάς οἰκίας τῶν χηρῶν», σέ μιά διάλεκτο τῶν Ἰνδιάνων τοῦ Νότιου Μεξικοῦ. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί χτίζουν συχνά τά σπίτια τους ἀπό στελέχη καλαμποκιοῦ, πού ἐκεῖ γίνονται μεγάλα, καί καλύπτουν τή σκεπή μέ χορτάρι. Κάποτε, πού ἡ τροφή τῶν ζώων σπανίζει, ἔρχονται οἱ ἀγελάδες καί τρῶνε τά σπίτια. Ἔτσι στά μέρη αὐτά διαβάζοντας κανείς «αὐτοί πού τρῶνε τά σπίτια τῶν χηρῶν» φέρνει στό νοῦ του τίς ἀγελάδες. Οἱ ἰθαγενεῖς διερωτήθηκαν «τί εἴδους γραμματεῖς εἶναι αὐτοί; Θέλει μήπως ἡ Γραφή νά καταλάβουμε κάτω ἀπό τή λέξη «γραμματεῖς» τίς πεινασμένες ἀγελάδες, πού τρῶνε τίς καλύβες;» Ὅταν ἀνακαλύφθηκε ἡ παρεξήγηση, διορθώθηκε τό λάθος καί ὁ στίχος μεταφράστηκε πιό ἐλεύθερα:

Η αίθουσα κατάμεστη από συνέδρους

«καταστρέφουν τά σπίτια τῶν χηρῶν».

στ) Σέ μιά διάλεκτο τῶν Ἰνδιάνων, πού χρησιμοποιεῖται στό Μεξικό, ἕνας ἱεραπόστολος μετέφρασε τό Ἰωάν. 1, 14: «Καί ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο... πλήρης χάριτος καί ἀληθείας». Ἡ δυσκολία ἦταν πῶς ν'ἀποδοθεῖ ἡ λέξη «Χάρις», ἐφ'ὅσον δέν ὑπῆρχε ἀνάλογη λέξη στήν τοπική γλώσσα. Σκέφτηκε ὅτι ἡ «χάρις» εἶναι ἕνα δῶρο. Ἕνα ἁπλό ὅμως δῶρο δέν ἔφθανε. Ἔπρεπε νά ἦταν κάτι παρά πάνω, «ἕνα δῶρο ζωῆς», ἤ «μιά ζωντανή δωρεά». Ὅταν ρωτήθηκε ὁ ἰθαγενής πού βοηθοῦσε στή γλωσσική διατύπωση, στήν ἀρχή δέν ἤξερε νά δώσει καμμιά ἀπάντηση. Μετα ὅμως ἀπό πολλή σκέψη ἀνέφερε μιά ὁρισμένη λέξη. Ἀργότερα ἀνακάλυψαν ὅτι τό κείμενο μεταφράστηκε: «Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἔγινε ἄνθρωπος... γεμᾶτος ἀπό κότες καί ἀλήθεια». Ὁ βοηθός χρησιμοποίησε τή λέξη γιά ν'ἀποδώσει τή «ζωντανή δωρεά», γιατί στή φυλή του οἱ κότες ἦσαν τό πιό ἐκλεκτό δῶρο πού ἀντήλλασσαν μεταξύ τους.

Η πρώτη μέρα του συνεδρίου έκλεισε με αγρυπνία στο εκκλησάκι της Ανάληψης χοροστατούντως του Σεβ. κ. Σεραφείμ.

Μέ τή σύντομη αὐτή παρένθεση μερικῶν ἀπό τά πολλά μεταφραστικά λάθη φαίνεται πόσο βαρύ καί δύσκολο εἶναι τό ἔργο τοῦ μεταφραστῆ. Γιά νά τό φέρει σέ πέρας πρέπει νά καταβάλει κόπο στήν προετοιμασία καί ἰδιαίτερη προσοχή κι ἐπιμέλεια στήν ὅλη σύνθεση. Καί μετά ἀπ'αὐτό, μιά μετάφραση τῆς Βίβλου δέν εἶναι μιά ὑπόθεση πού κλείνει, ὅταν τό κείμενο τυπωθεῖ σέ μιά ξένη γλώσσα. Δέν πρέπει νά σταματᾶ ποτέ, ὄχι μόνο ἐξαιτίας τῶν λαθῶν ἀλλά καί γιατί πρέπει νά προσαρμόζεται στίς ἀλλαγές πού συμβαίνουν στή γλώσσα μέ τό πέρασμα τοῦ χρόνου. Κανείς δέν μένει στά λάθη ὑποβιβάζοντας τήν ἀξία τῆς ὅλης προσπάθειας˙ αὐτά ἄλλωστε εἶναι ἀνθρώπινα καί μποροῦν νά ξεπεραστοῦν. Κάθε ἐνασχόληση καί ἐμβάθυνση στο Λόγο τοῦ Θεοῦ εἶναι ἔργο πολύτιμο καί καταξιώνει τό δημιουργό του. Ἡ προσφορά του εἶναι μεγαλύτερη, ὅταν σκοπεύει στή διάδοση τοῦ καλοῦ μηνύματος γιά τή σωτηρία κι ἄλλων ἀνθρώπων. Ἡ Βίβλος ἀποκαλύπτει τό Ζωοδότη Ἰησοῦ Χριστό καί μεταφέρει τό χαρμόσυνο μήνυμα τῆς Ζωῆς πού ξεπερνᾶ τό θάνατο γιά πάντα.

«Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τόν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν» *(Ἰωάν. 5, 24)*.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΜΕΡΟΥΝ

Περίληψη της εισηγήσεως

Ο π. Ευάγγελος ενώ εκθέτει το θέμα του.

Αγαπητοί αδελφοί!

Η ορθόδοξη ιεραποστολή από την αρχή μέχρι σήμερα, ως προσπάθεια έχει δύο μεγάλα χαρακτηριστικά, τα οποία σεβάστηκαν ακόμα και οι αυτοκράτορες της ανατολικής Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας (Βυζάντιο).

Το πρώτο είναι το ότι η μετάδοσις της πίστεως γίνεται με κέντρο τη λειτουργική ζωή της εκκλησίας, εξ άλλου πολλές φορές το μορφωτικό επίπεδο των λαών που καλούνται στην πίστη, δεν επιτρέπει θεωρητικούς τρόπους μεταδόσεώς της, γι' αυτό το κύριο έργο της προσπάθειάς μας στο Καμερούν είναι να πήζουμε θυσιαστήρια, δηλαδή να ιδρύουμε Ναούς για την τέλεση της Θείας Ευχαριστίας. Η εδραίωση της Αγίας Τράπεζας με το ορθόδοξο τελετουργικό προϋποθέτει στο κέντρο της Τραπέζης ένα κενό, εις το οποίο τοποθετούνται τα άγια λείψανα και σφραγίζονται εις τον αιώνα και λέγεται φυτό. Σε αντίθεση με την ιεραποστολή των δυτικών εκκλησιών, οι νεόφυτοι πιστοί οφείλουν να ξεκινήσουν από την εμπειρία της θείας λειτουργίας, ως κατηχούμενοι, για να αποκτήσουν και να στερεωθούν στην ορθή δόξα (πίστη). Εξ άλλου μ' αυτόν τον τρόπο το γένος των Ρώσων εισήλθε εις την αγία μας πίστη.

Το δεύτερο που χαρακτηρίζει την ορθόδοξη προσπάθεια ιεραποστολής είναι να γίνει πλήρως Σεβαστή η πολιτιστική και η γλωσσική ταυτότητα των νεοφώτιστων, διότι στην εκκλησία του Χριστού δεν έχει καμία θέση ο φυλετισμός και ο εθνικισμός. Στις χώρες που διακονούμε ο σκοπός μας είναι να κάνουμε χριστιανούς ορθόδοξους φιλέλληνες, δηλαδή να έχουν την σχέση με τη μάννα εκκλησία που παροικεί στην Ελλάδα, της θυγατέρας με μητέρα.

Η όλη προσπάθεια έχει ανάγκη της υλικής υποστηρίξεως, επειδή δε ο θερισμός είναι πολύς και οι εργάτες λίγοι, η κύρια ανάγκη είναι η ύπαρξη συνεργατών. Ήδη λόγω της οικονομικής κρίσεως στις χώρες του δυτικού κόσμου έχουμε αντιληφθεί ότι είναι ανάγκη η εξεύρεση των υλικών πόρων να γίνεται από τις ίδιες τις αυτόχθονες χώρες. Νοικιάζουμε χωράφια, τα οργώνουμε, τα σπέρνουμε, τα θερίζουμε, πουλάμε τη σοδειά και εξασφαλίζουμε στην αρχή τουλάχιστον, πειραματικά τη θεραπεία των αναγκών των αδελφών μας. Συγχρόνως με τα ιατρεία διακονούμε το σωματικό τους πόνο, προσέχοντας όλα αυτά να γίνονται στο όνομα του Χριστού, το οποίο και κυρίως εξοργίζει το διάβολο. Επιμένουμε, παραμένουμε, αγκαλιάζουμε τα άγια θυσιαστήρια και ελπίζουμε να τύχουμε των επηγγελμένων αγαθών.

Δυστυχώς οι άνθρωποι που βρίσκονται σε τοπική απόσταση απ' αυτό το έργο αδυνατούν να το αντιληφθούν στην πληρότητά του. Υπάλληλοι του δημοσίου αναρωτιούνται, γιατί κάποιοι υποστηρίζουν αυτά τα έργα στο όνομα του Χριστού. Τους ενοχλεί το όνομα του Χριστού αλλά και συνεργάτες της εκκλησίας συστήνουν τρόπους αντιμετωπίσεως της ιεραποστολικής προσπάθειας που αντιστοιχούν στην εποχή του '60.

Με τις προσευχές σας κυρίως, τη σιωπή σας καί το δεκάλεπτό σας παραμένουμε και αγωνιζόμαστε.

Ο Κύριος εγγύς.

Πατήρ Ευάγγελος Παπανικολάου
Ιερεύς Ι.Μ. Καμερούν
Ιατρός Παθολόγος

ΑΝΟΙΚΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ

- Πώς ήταν η ζωή των παιδιών πριν μπουν στα Ορφανοτροφεία της Ελληνορθόδοξης Εκκλησίας της Ινδίας;
- Πώς θα ήταν η ζωή τους αν συνέχιζαν να ζουν στους δρόμους και πώς είναι τώρα χάρη στη δική σας βοήθεια;
- Πώς θα είναι το μέλλον τους χωρίς τη δική σας στήριξη;

Περιβάλλον πριν! Σε παραγκουπόλεις σαν και αυτή εχουν γεννηθεί τα περισσότερα παιδιά μας.

Τώρα αυτή είναι η αυλή τους! (Μερική άποψη του κήπου στο Ορφανοτροφείο Θηλέων «Θεοτόκος»)

Η νησίδα του δρόμου ήταν το κρεβάτι για μικρά και μεγάλα κορίτσια...

...μέχρι που βρήκαν στέγη στο ορφανοτροφείο Θηλέων «Θεοτόκος» (μερική άποψη των κοιτώνων).

Συχνά δεν εύρισκαν φαγητό κι όταν το έβρισκαν ήταν κακής ποιότητας και λιγοστό.

Την πρώτη κανονική μερίδα την γνώρισαν χάρη στη δική σας συνεισφορά!

Το υλικό εστάλη στον Όμιλό μας από την Μοναχή Νεκταρία, Ιεραπόστολο στην Καλκούτα των Ινδιών.

Η μέρα περνούσε ψάχνοντας στα σκουπίδια για ότι μπορούσε να εξασφαλίσει χρήματα και το φαγητό της ημέρας.

Δεν χρειάζεται πια να σκύβουν στα ρυζοχώραφα...

Δεν χρειάζεται πια να ζητούν μόνο να πάρουν.

Εκεί που πολλές απεγνωσμένες κοπέλες της Ινδίας δεν ξέρουν άλλη «τέχνη» για να ζήσουν...

Τα παιδιά μας έχουν πολλούς λόγους να ευχαριστούν τον Θεό.

Ένα ευχαριστώ προσφέρουμε από την καρδιά αυτών των μικρών παιδιών και σε όλους εσάς που μας βοηθήσατε... να ελαφρύνει ο σταυρός που κουβαλούν!

Παρά τις αγωνιώδεις μας προσπάθειες ο κίνδυνος για το κλείσιμο των 2 ορφανοτροφείων μας είναι πλέον ορατός.
Χρειαζόμαστε τη βοήθειά σας για να μην σταματήσει η λειτουργία τους.
Για τα παιδιά αυτά, δεν υπάρχει κανείς άλλος εκτός από εσάς για να τα στηρίξει.
Η σκληρή πραγματικότητα του «πριν» που αντικρύσατε, είναι ο μόνος τρόπος ζωής που τα περιμένει.
Κλείνοντας τις πύλες των ορφανοτροφείων, κλείνουμε την πόρτα στο αύριο των παιδιών αυτών.
Μην αφήσετε την ελπίδα τους να σβήσει...

Επιμέλεια: Αικ. Παπακωνσταντίνου

Η ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ - ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ. ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟ π. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟ ΧΑΒΑΤΖΑ

π.Ελευθέριος Χαβάτζας παρουσιάζει την εισήγησή του.Η παρουσία του στο συνέδριο και τις τρεις ημέρες αποτέλεσε ξεχωριστή ευλογία γιατί εκτός των άλλων, οι σύνεδροι είχαν την ευκαιρία να μοιραστούν μαζί του, τις ιεραποστολικές του εμπειρίες από την Κορέα και την Ατάλεια

«Ἐμάκρυνα φυγαδεύων καί ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.» *(Ψ.54, 7)*, ἔγραφε ὁ ψαλμωδός.

Ἔφυγε μακρυά καί φιλοξενήθηκε στήν ἔρημο, γιά νά ζητήσει τήν προστασία τοῦ Θεοῦ καί τή βοήθειά του.

Καί ἐμεῖς τό τριήμερο αὐτό φύγαμε ἀπό τήν καθημερινότητα καί τόν θόρυβο τῆς πόλεως καί βρισκόμαστε στήν ὡραιότατη αὐτή ἐξοχή, γιά νά ζητήσουμε ἑνωμένοι, ὅλοι μαζί, τή χάρη τοῦ Παντοδύναμου Κυρίου μας γιά τήν πνευματική μας ἀνασυγκρότηση, ἀλλά καί γιά τήν πρόοδο τοῦ σπουδαίου ἔργου τῆς Ἱεραποστολῆς.

Προσευχόμεθα γιά τήν πρόοδο τῆς Ἱεραποστολῆς. Γιά ὁποιαδήποτε Ἱεραποστολή, εἴτε γίνεται ἀνάμεσά μας, εἴτε στήν πατρίδα μας καί ὁπωσδήποτε στίς χώρες τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς.

Καί εἴμαστε ἐδῶ γιά νά συνεχίζεται ἡ μεγάλη προσπάθεια τήν ὁποία ξεκίνησε ὁ ἐμπνευστής τοῦ συγκεκριμένου ἔργου τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, ὁ Μακαριστός Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων πατήρ Κωνσταντίνος.

Α. ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΑΣΗ

Πρέπει νά ὁμολογήσουμε ὅτι δέν εἴμαστε οἱ πιό κατάλληλοι νά μιλᾶμε γιά τήν Ἱεραποστολή. Θά χρειαζόταν νά εἴχαμε ἐδῶ κάποιον ἀπό τούς ἀφοσιωμένους στό ἔργο τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, νά μᾶς μιλήσει γιά τόν ὡραῖο τους ἀγώνα, ἀλλά καί γιά τίς καθημερινές τους θυσίες.

Ὅμως καί ἐμεῖς προσευχόμαστε καί στρέφουμε τό νοῦ μας καί τίς προσπάθειές μας γιά συμπαράσταση, διότι δέν ξεχνάμε τήν ἐντολή τοῦ Ἀναστημένου Κυρίου μας. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου εἶναι τό θεμέλιο τῆς πίστεώς μας «Κηρύσσομεν Χριστόν καί τούτον Ἐσταυρωμένον» γράφει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος *(Α' Κορινθ. 2, 2)* καί ὁ ἴδιος πάλι διακηρύσσει: «Εἰ Χριστός οὐκ ἐγήγερται κενόν ἄρα τό κήρυγμα ἡμῶν, κενή δέ καί ἡ πίστις ὑμῶν» *(Α'Κορινθ. 15, 14)*.

Θεμέλιο, λοιπόν, τῆς πίστεώς μας ἡ Ἀνάσταση καί μαζί: ἀφετηρία τῆς Ἱεραποστολῆς καί μάλιστα τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς.

Στήν τριετῆ ἀναστροφή του ὁ Κύριος,

πρίν τό πάθος, ἔστελνε τούς μαθητές Του νά κηρύξουν στά ὅρια τῆς Παλαιστίνης, στόν Ἑβραϊκό λαό, πού ἦταν προετοιμασμένος ἀπό τό Νόμο τοῦ Μωυσῆ καί ἀπό τούς Προφῆτες: «Εἰς ὁδόν ἐθνῶν μή ἀπέλθητε... πορεύεσθε πρός τά πρόβατα τά ἀπωλολότα οἴκου Ἰσραήλ» *(Ματθ. 10, 5-6)*.

Μετά τήν Ἀνάστασή Του στέλνει τούς μαθητές Του εἰς πάντα τά ἔθνη.

Θεμέλιο λοιπόν τῆς πίστεώς μας ἡ Ἀνάσταση καί μαζί: ἀφετηρία τῆς Ἱεραποστολῆς καί μάλιστα τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς.

Διαβάζουμε στόν Εὐαγγελιστή Ματθαίο «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη» *(24, 47)*, στόν Εὐαγγελιστή Ἰωάννη «καθώς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ, κἀγώ πέμπω ὑμᾶς» *(20, 21)* καί στόν Εὐαγγελιστή Μᾶρκο, πού μᾶς δίνει τῆν ἐντολή τοῦ Κυρίου στήν σύναξή μας: «πορευθέντες εἰς τόν κόσμο ἅπαντα κηρύξατε τό Εὐαγγέλιον πάσῃ τῆ κτίσει».

Ἡ Ἐξωτερική Ἱεραποστολή, λοιπόν, εἶναι συνυφασμένη μέ τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἔτσι ὥστε ἄρνηση ἤ ἀδιαφορία γιά τήν Ἐξωτερική Ἱεραποστολή νά σημαίνει ἄρνηση τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ὀρθοδοξίας, ὅπως διεκήρυσσε ἀπό τό 1964 ὁ σημερινός Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας καί τότε ἀρχιμανδρίτης Ἀναστάσιος Γιαννουλάτος («Ἀδιαφορία γιά τήν Ἱεραποστολή σημαίνει ἄρνησι τῆς Ὀρθοδοξίας», Ἀθῆναι 1962).

Τήν ἀνάγκη αὐτῆς τῆς Ἱεραποστολῆς τήν αἰσθάνθηκε καί τήν ἔζησε πρῶτος ὁ μεγαλύτερος Ἱεραπόστολος ὅλων τῶν ἐποχῶν, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, πού ὅργωσε ἱεραποστολικά ὅλη τήν τότε ἑλληνιστική οἰκουμένη καί μέχρι τήν Ρώμη καί ἴσως μέχρι τήν Ἱσπανία. «Οὐαί μοι ἐστίν ἐάν μή εὐαγγελίζωμαι» γράφει στούς Κορινθίους (Α 9, 16). Καί εὐαγγελίζεται σέ ὅλα τά ἔθνη... «ἕλλησί τε καί βαρβάροις ὀφειλέτης εἰμί» γράφει στούς Ρωμαίους *(1, 14)*.

Σέ ἐφαρμογή τῆς ἐντολῆς τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ καί στά ἴχνη τοῦ Ἀποστόλου Παῦλου καί τῶν Ἀποστόλων βάδισε ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μας. Μέ τούς Ἱεραποστόλους τῶν Σλάβων Ἁγίους Κύριλλο καί Μεθόδιο τόν 9ο αἰῶνα, ἀλλά καί μέ τούς Ἱεραποστόλους ὅλων τῶν ἐποχῶν φτάνουμε στήν ἐποχή μας. Ἀπό τό δεύτερο μισό τοῦ 20ου αἰώνα ἱεραπόστολοι-μακαριστοί καί ἐν ζωῇ-ὄργωσαν καί ὀργώνουν, ἔσπειραν καί σπέρνουν, μέ ζῆλο, ἀκαταπόνητοι, στήν Ἀσία, στήν Ἀφρική καί σέ ὅλο τόν κόσμο, γιά νά κηρυχθεῖ τό Εὐαγγέλιο «πάση τῆ κτίσει».

Β. ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ: ΥΠΑΡΞΙΑΚΗ ΑΝΑΓΚΗ ΚΑΙ ΧΑΡΑ

Καί ὁ ἱεραποστολικός ἀγώνας γίνεται ὄχι μόνο ὡς καθήκον. Μαζί μέ τό «οὐαί μοι ἐάν μή εὐαγγελίζωμα» ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ζεῖ τήν ἱεραποστολή ὡς ὑπαρξιακή του ἀνάγκη: «ἐάν γάρ εὐαγγελίζωμαι οὐκ ἔστι μοι καύχημα˙ ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται» (Α΄Κορινθ. 9, 16). Δέν μπορεῖ νά ζήσει χωρίς τήν Ἱεραποστολή. Καί συνέπεια αὐτῆς τῆς ἀνάγκης του καί ἀποτέλεσμα εἶναι ἡ χαρά καί ὁ ἐνθουσιασμός πού ἀπόκομίζει ἀπό τό Ἱεραποστολικό ἔργο: «ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τά ἀγαθά» ἔγραφε ὁ Προφήτης Ἡσαΐας καί τό μεταφέρει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στήν πρός Ρωμαίους ἐπιστολή του (10, 15). Πόσο εὐλογημένα -θά μετέφραζα ἐλεύθερα- εἶναι τά πόδια ἐκείνων πού κοπιάζουν, γιά νά φέρουν τό χαρμόσυνο ἄγγελμα τῆς εἰρήνης καί τά ἀγαθά πού

μᾶς ἐξασφάλισε ὁ λυτρωτής μας Χριστός.

Μέ τόν ἴδιο ἐνθουσιασμό, μᾶς πληροφορεῖ ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς, «ὑπέστρεψαν οἱ ἑβδομήκοντα μετά χαρᾶς λέγοντες· Κύριε καί τά δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί Σου» (10, 17).

Καί ἡ ὑμνολογία τῆς Ἐκκλησίας μᾶς περιγράφει τή χαρά τῶν ἀποστόλων ἀπό τό κήρυγμα. Στόν κανόνα τῆς Μεγάλης Πέμπτης, πού ψάλλουμε τή Μ. Τετάρτη τό βράδυ, ὁ ὑμνωδός περιγράφει τόν κόπο καί τή χαρά τῶν Ἀποστόλων ἀπό τίς περιοδεῖες τους: «Ὡραίους πόδας ἐξαπενίζοντο» (εἰρμός τῆς Ε ᾠδῆς). Ἅπλωναν τά εὐλογημένα πόδια τους γιά νά ξεκουραστοῦν γεμᾶτοι εὐλογία καί χαρά.

Ὅποιος ἔζησε ἔστω καί λίγο, ὅποιος ζεῖ τόν κόπο τῆς ἱεραποστολῆς, ζεῖ μαζί καί τήν ἀποζημίωση τοῦ κόπου καί τή χαρά πού ἀποκομίζει ἀπό τό εὐλογημένο αὐτό ἔργο. Ὅποιος συμβάλλει στό ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς, πολύ ἤ λίγο, εἶναι βέβαιο ὅτι εἶναι αὐτός πού ὠφελεῖται περισσότερο ἀπό ὅσο πηγαίνει νά βοηθήσει.

Γ. ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ

Ἐμεῖς ἐδῶ περιγράφουμε αὐτά πού παρακολουθοῦμε. Θά μᾶς ἦταν χρήσιμο, ὅπως εἴπαμε, νά ἔχουμε ἕναν ἀπό τούς σημερινούς ἱεραποστόλους, γιά νά μᾶς μεταφέρουν ἐδῶ τούς κόπους τους, τίς θυσίες τους, ἀλλά καί τή χαρά τους γιά τό μεγάλο ἔργο πού ἐπιτελοῦν.

Καί ἐμεῖς; Θεατές, ἀκροατές, θαυμαστές τοῦ ἔργου τους; Ἔτσι μόνο; Ὄχι βέβαια. Ἄν δέν εἴμαστε στή θέση τους, ἄν δέν ἔχουμε τή δυνατότητα νά βρεθοῦμε στούς χώρους καί στίς χῶρες τῆς Ἱεραποστολῆς, ἔχουμε ὅμως τή δυνατότητα νά συμβάλλουμε ὡς φίλοι καί συνεργάτες ἀπό τά μετόπισθεν.

> Ἀπό τό δεύτερο μισό τοῦ 20ου αἰώνα ἱεραπόστολοι-μακαριστοί καί ἐν ζωῇ-ὄργωσαν καί ὀργώνουν, ἔσπειραν καί σπέρνουν, μέ ζῆλο, ἀκαταπόνητοι, στήν Ἀσία, στήν Ἀφρική καί σέ ὅλο τόν κόσμο, γιά νά κηρυχθεῖ τό Εὐαγγέλιο «πάση τῇ κτίσει»

Ὁ «Πανελλήνιος Χριστιανικός Ὅμιλος Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολῆς», πού ἵδρυσε καί ἀνέπτυξε ὁ μακαριστός Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κυρός Κωνσταντῖνος, πνευματικός ὁδηγός αὐτῆς τῆς προσπάθειας καί ἀκαταπόνητος ἐργάτης τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἔργο πού συνεχίζεται ὑπό τήν πνευματική καθοδήγηση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Κυθήρων π. Σεραφείμ, ἡ ἱεραποστολική αὐτή συμπαράσταση δίνει σέ ὅλους μας τήν δυνατότητα συμμετοχῆς στό ἔργο τῆς ἱεραποστολῆς.

Συμμετοχῆς πρῶτα μέ τό ξύπνημα τοῦ ἐνδιαφέροντός μας γιά τήν ἱεραποστολή, μέ τήν κινητοποίηση καί ἄλλων, μέ τήν ὁποια μικρή οἰκονομική μας συμβολή μέ τίς δικές σας προσπάθειες καί κυρίως μέ τό ἐνδιαφέρον καί μέ τήν προσευχή μας.

Ὅταν συνειδητοποιοῦμε τί γίνεται στούς χώρους τῆς ἱεραποστολῆς, τότε καταλαβαίνουμε καλά τί σημαίνει ὅτι ἡ Ἐκκλησία στή Θεία Λειτουργία προσεύχεται ὑπέρ τῶν κατηχουμένων «ὅπως Κύριος αὐτούς ἐλεήσῃ..., ἀποκάλυψῃ αὐτοῖς τῆ Ἁγία Αὐτοῦ Καθολικῆ Ἐκκλησίᾳ».

Προσεύχεται γιά τούς κατηχουμένους ὅπου γῆς, πού κατηχούνται, προσδοκοῦν καί λαχταροῦν νά βαπτιστοῦν, νά ἐνταχθοῦν στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, νά κοινωνήσουν τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Κυρίου.

Ἀλλά ἀς μήν ξεχνοῦμε ὅτι κάθε καλή καί διακριτική προσπάθεια πού κάνουμε στό περιβάλλον μας εἶναι ἱεραποστολή.

Οι γόνιμοι προβληματισμοί των συνέδρων συνέβαλαν στην περαιτέρω εμβάθυνση των θεμάτων και διεύρυναν τις σκέψεις για την αποτελεσματικότερη λειτουργία του Ομίλου.

ἀπομόνωσις εἰς τήν ἔρημον, ἡ μακρά περισυλλογή, ἡ λιτότις καί αὐστηρά νηστεία... ἔδωσαν εἰς τήν σιωπήν πολλῶν ἀσκητῶν μίαν πειστικότητα πολύ μεγαλυτέραν ρητορικῶν ἐπιχειρηματολογιῶν» (Μοναχοί καί Ἱεραποστολή κατά τόν Δ' Αἰῶνα, Ἀθῆναι 1966, σελ. 14).

Ἡ ἀναφορά μας στήν ἰδιότυπη ἱεραποστολή τῶν Ἁγίων ἀσκητῶν ἔχει νά μᾶς θυμίζει ὅτι ὅλοι, ὅσοι ξεκινᾶμε νά βοηθήσουμε τό ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς, χρειαζόμαστε πρῶτα ζωή ἁγία, εὐθυγραμμισμένη στήν πίστη καί στή ζωή τοῦ Χριστοῦ. Μᾶς τό διδάσκουν καί οἱ Πατέρες μας «Γενέσθαι φῶς καί φωτῖσαι» μᾶς ζητεῖ ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος. Ἐμεῖς δέν εἴμαστε ἅγιοι, πρέπει νά παραδεχθοῦμε ταπεινά. Ἂς εἴμαστε ὅμως νοσταλγοί τῆς Ἁγιότητος καί ἄς προσπαθοῦμε. Μαζί μέ τήν προσωπική μας καλλιέργεια, ἄς προσπαθοῦμε μέ πολλή διάκριση καί προσευχή, ἀφ' ἑνός νά ἐπιδροῦμε στό περιβάλλον μας καί ἀφ' ἑτέρου νά συμπαραστεκόμαστε στό μεγάλο ἀγώνα τῶν Ἱεραποστόλων μας σέ ὅλο τόν κόσμο.

Ἡ συμπαράσταση αὐτή, ὁ ἀγώνας αὐτός καί στά μετόπισθεν, ἔχει ἀσφαλῶς, καί τό ξέρετε ἐσεῖς καλύτερα, ἔχει καί αὐτός τίς δικές του δυσκολίες. Ὅπως οἱ ἱεραπόστολοι στό μεγάλο ἔργο τους, ἔτσι

Στήν οἰκογένεια, στούς συγγενεῖς, στούς φίλους. Ἂν μέ τόν τρόπο μας, μέ τήν προσευχή μας καί μέ τή ζωή μας, ἄν αὐτή εἶναι σύμφωνη μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, καί μέ πολλή διάκριση, ἄν συντελέσουμε ὥστε καί κάποιος ἄλλος νά βρεῖ τό δρόμο τῆς Ἐκκλησίας, αὐτό δέν εἶναι ἱεραποστολή; Ἂς θυμηθοῦμε τί γράφει ὁ Ἀπόστολος Ἰάκωβος στήν ἐπιστολή του: «Ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλόν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχήν ἐκ θανάτου καί καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν» (5, 20).

Ἄλλωστε καί οἱ Μοναχοί καί οἱ Ἀσκητές τῆς ἐρήμου μέ τήν ἁγιότητά τους, μέ τήν προσευχή τους καί μέ τήν ἀκτινοβολία τους ἀσκοῦσαν καί ἀσκοῦν σημαντική ἱεραποστολή. Ἔτρεχε καί τρέχει ὁ κόσμος νά τούς συναντήσει καί γίνονταν οἱ Ἅγιοι πολιστές τῆς ἐρήμου. Ἂς θυμηθοῦμε τόν Ἅγιο Ἀντώνιο.

> Ὅταν συνειδητοποιοῦμε τί γίνεται στούς χώρους τῆς ἱεραποστολῆς, τότε καταλαβαίνουμε καλά τί σημαίνει ὅτι ἡ Ἐκκλησία στή Θεία Λειτουργία προσεύχεται ὑπέρ τῶν κατηχουμένων

Καί ἔγραφε ἀπό τό 1996 ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας Ἀναστάσιος, ὁ μεγάλος ἐργάτης τῆς Ἱεραποστολῆς, ἔγραφε γιά τούς μοναχούς καί ἀσκητές ὅτι «ἡ

καί σέ κάθε ἱεραποστολική προσπάθεια ἔχουμε νά ἀντιμετωπίσουμε τίς ἀντιστάσεις, τίς ἀρνήσεις, τίς ἀποδοκιμασίες, τούς χλευασμούς καί κάποτε καί τίς διώξεις. Ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας μᾶς ἔχει προετοιμάσει. Στό ἔργο μας θά στενοχωρηθοῦμε, θά λυπηθοῦμε, ἀλλά ἡ λύπη μας αὐτή θά μεταβληθεῖ σέ χαρά.

Μέ ἐπίγνωση, λοιπόν, τῆς μικρότητός μας ἄς ξεκινᾶμε στό ἔργο τῆς ὁποιας ἱεραποστολικῆς μας προσπάθειας μέ ἐνθουσιασμό καί ζῆλο καί ἀποφασιστικότητα, πού θά ξεπερνάει τίς δυσκολίες καί τούς πειρασμούς καί θά ἐμπνέεται ἀπό τόν σταυρό καί τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, σύμφωνα καί μέ τό βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως.

Δ. ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Θά τελειώσω μέ ἕνα κείμενο τοῦ φλογεροῦ ἱεραποστολικοῦ Μητροπολίτου πρώην Κισάμου καί Σελίνου π. Εἰρηναίου ἀπό ἕνα βιβλίο του μέ τίτλο «Πορεῖες καί ἀλήθειες γία τόν ἀγαπημένο μου Χριστό». Ἕνα κείμενο πού ἀπευθύνεται σέ ὅλους τούς ἱεραποστόλους μας, ἀλλά καί σέ ὅλους ἐμᾶς, πού μέ ὁποιονδήποτε τρόπο θέλουμε νά συμβάλλουμε στό ἔργο τῆς ἱεραποστολῆς. Γράφει, λοιπόν, ὁ ἀξιοσέβαστος Μητροπολίτης: «Θέλω νά μιλήσω γιά τήν ἀγάπη ἐκείνων πού πᾶνε νά διδάξουνε τόν κόσμο. Γιά τήν ἀγάπη ἐκείνων πού πᾶνε νά ξανακάνουν τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ πάνω στή γῆ. Ξεκινοῦνε μέ τούς πιό ὡραίους ὁραματισμούς, μέ τά ἀγνότερα σχέδια. Πάνε νά δώσουνε τή λύτρωσι στόν κόσμο καί δέν ζητοῦνε κανένα ἀντάλλαγμα. Οὔτε χρυσάφι, οὔτε δόξα. Σκορποῦν τήν ἀγάπη χωρίς νά κουράζονται. Ὁ ἐνθουσιασμός καί ἡ ἀφοσίωση στό ἔργο τους δέν τούς ἀφήνει νά νοιώσουνε τίς σκληρές στερήσεις τῆς καρδιᾶς τους καί τῆς ζωῆς τους». Ὡστόσο ἀντιμετωπίζουν τήν ἄρνηση καί κάποτε τόν διωγμό. Καί ἀρχίζουν οἱ σκέψεις καί οἱ ἀμφιβολίες: «Τέλος πάντων νά δώσουμε ὅλη μας τήν ζωή γιά τήν ἀγάπη τοῦ κόσμου καί νά μή ζητήσουμε οὔτε ἕνα εὐχαριστῶ, αὐτό εἶναι κάτι πού μπορεῖ κανείς νά τό προβλέψει καί νά τό ὑποφέρη. Μά νά μή ζητήσεις γιά ὅλα αὐτά καμία πληρωμή, καμιά ἀνταπόδοση κι ὕστερα ὁ κόσμος νά σέ σταυρώνη κι ὅλας ἀπό πάνω, αὐτό δά εἶναι περίσσιο καί ἀκατανόητο... Ναί συμπαθεῖς μου ἥρωες! -συνεχίζει ὁ ἐπίσκοπος- ἀνώνυμοι καί μικρώνυμοι καί μεγαλώνυμοι ἥρωες τοῦ καλοῦ καί τῆς θυσίας...Ἐκεῖνος (ὁ Χριστός) προχώρησε ὡς τό Σταυρό καί ἀπάντησε μέ εὐγένεια στό μῖσος τοῦ κόσμου».

> Ὅπως οἱ ἱεραπόστολοι στό μεγάλο ἔργο τους, ἔτσι καί σέ κάθε ἱεραποστολική προσπάθεια ἔχουμε νά ἀντιμετωπίσουμε τίς ἀντιστάσεις, τίς ἀρνήσεις, τίς ἀποδοκιμασίες, τούς χλευασμούς καί κάποτε καί τίς διώξεις.

Αὐτά γράφει μεταξύ ἄλλων.

Ἐμεῖς ἐμπνεόμενοι ἀπό τό Σταυρό καί ἀπό τήν Ἀνάσταση, ἄς προσευχόμεθα γιά τούς ἡρωικούς ἱεραποστόλους μας καί ἄς συμβάλλουμε μέ τίς δυνάμεις μας στό ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς σέ ὅλον τόν κόσμο «πάσῃ τῇ κτίσει», ὅπως μᾶς προτρέπει ὁ Κύριος διά τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου καί πού εἶναι τό σύνθημα τοῦ φετινοῦ μας συνεδρίου:

«Κηρύξατε τό Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει».

Ὁ Κύριος νά μᾶς ἐνισχύει.

ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΑΝΗΡΤΗΜΕΝΕΣ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΜΑΣ

Ο Πανοσιολογιότατος Αρχιμανδρίτη π. Αρσένιος Γιαννακούλιας, (Ηγούμενος της Ι.Μονής Προφήτου Ηλιού της Ι.Μητροπόλεως Θηβών και Λεβαδείας), ενώ αναπτύσσει το Θέμα του «Ιεραποστολή και Μοναχισμός».

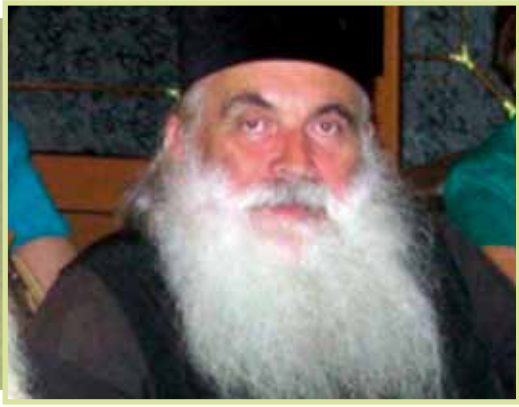

Η απογευματινή συνεδρία της Παρασκευής, έκλεισε με προβολή slides από τον Πανοσιολογιότατο Αρχιμανδρίτη π. Νεκτάριο Αντωνόπουλο, Ηγούμενο της Ι. Μονής Σαγματά της Ι. Μητροπόλεως Θηβών και Λεβαδείας. Ο π. Νεκτάριος πρόσφερε στους συνέδρους την ευκαιρία να παρακολουθήσουν μέσα από διαφάνειες και ήχο, την μαρτυρική ζωή και το σπουδαίο ιεραποστολικό έργο του Αγίου Λουκά του ιατρού, Επισκόπου Κριμαίας, τη δύσκολη εποχή του διωγμού του χριστιανισμού στη Ρωσία.

Ο διακεκριμένος καθηγητής της δογματικής του ΑΠΘ κος Δημ. Τσελεγγίδης, συμμετείχε στις εργασίες του Συνεδρίου.

Η εισήγηση του π.Αρσενίου, η παρουσίαση του π. Νεκταρίου καθώς και οι τοποθετήσεις επί διαφόρων πνευματικών θεμάτων του κου Τσελεγγίδη έχουν αναρτηθεί σε σχετικά video στην ιστοσελίδα του Ομίλου μας www.ierapostoli.gr.

ΛΗΞΗ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ο κ.Δημ.Γεωργούλας, προεδρεύον του συνεδρίου, κηρύττει την λήξη του.

Σεβαστοί Πατέρες
Ελλογιμότατοι Καθηγητές
Αγαπητοί Σύνεδροι

Ολοκληρώνεται και αυτό το Ιεραποστολικό Συνέδριο στον ευλογημένο αυτό χώρο, στην πνευματική και θρησκευτική αυτή έπαλξη της Αράχωβας.

Είμαι απόλυτα βέβαιος ότι η ευσεβής και γενναία ψυχή του ιδρυτού και αυτής της κατασκήνωσης θα αγάλλεται εκεί ψηλά καθώς μας βλέπει για 17η χρονιά να ολοκληρώνουμε και αυτό το συνέδριο, όπως ο ίδιος το προγραμμάτισε στο χιλιοποτισμένο με τον ιδρώτα του αυτό τόπο, που έγινε εργαστήρι ψυχών. Κύριος σκοπός αυτού του χώρου είναι η διανοητική, ηθική και κοινωνική βελτίωση όχι μόνο των παιδιών, αλλά και όλων, όσοι έρχονται εδώ.

Ζήσαμε και πάλι για τρεις ημέρες τη χαρισματική ευγένεια και καλοσύνη της μανούλας και όλων των προσώπων της αδελφότητας, που παρά το φορτίο της εργασίας τους ιδιαίτερα τους καλοκαιρινούς μήνες, πρόσφεραν σε όλους μας τα πάντα με χαμόγελο και ηρεμία και ανέχθηκαν τις ιδιοτροπίες και τις παραξενιές μας.

Δεν θα μιλήσω για τη σαγήνη, τη γλυκύτητα, την γαλήνη και τα παντός είδους συναισθήματα που προκαλεί το τραγικά μεγαλόπρεπο αυτό τοπίο. Όλα αυτά δεν έχουν καμιά αξία, αν δεν υπάρχουν θεοφιλή βιώματα και αν δεν πραγματώθηκε ο κύριος σκοπός της επίσκεψης αυτής. Ας ρωτήσουμε, λοιπόν, ο καθένας μας τον εαυτό του και ας εξετάσουμε πόσο άλλαξε προς το καλύτερο; Ποια εσωτερική ανακαίνιση και μεταμόρφωση έγινε μέσα μας; Βλέπουμε στο πρόσωπο του κάθε ανθρώπου, Τούρκου ή Έλληνα, μαύρου ή άσπρου, την εικόνα του Θεού και είμαστε πάντοτε έτοιμοι για αυτή την εικόνα του Θεού να θυσιάσουμε τα πάντα;

Οι εξαίρετοι ομιλητές και οι κληρικοί, που επιτελούν και ιεραποστολικό έργο, μας βοήθησαν να ανατρέξει η σκέψη μας στα πέρατα της οικουμένης και με τα αυτιά της ψυχής μας να ακούσουμε τις θλιμμένες φωνές των ορθόδοξων ιεραποστόλων που ζητούν από όλους μας παντός είδους βοήθεια, για να μεταδώσουν παντού το ανέσπερο φως της Ορθοδοξίας. Τι θα κάμουμε; Φεύγοντας από εδώ θα ξεχάσουμε τα πάντα; Το κρίσιμο ερώτημα είναι -μετά από παρόμοια συνέδρια στα ίχνη του Χριστού- κατά πόσο οι άλλοι είναι δυνατό να διακρίνουν στην παρουσία μας κάτι από την παρουσία Εκείνου, του εκφραστή της γνήσιας Χριστιανικής Αγάπης, που σταυρώθηκε για μας.

Ας ευχαριστήσουμε τουλάχιστον όλοι μας για μια ακόμη φορά τους εξαίρετους ομιλητές, κληρικούς και λαϊκούς που ανέπτυξαν τα θέματά τους με απλότητα και

σαφήνεια και με αριστοτεχνικό τρόπο ώστε να γίνουν κατανοητοί και να ικανοποιήσουν, κατά τη γνώμη μου, όλους μας.

Τις θερμότερες ευχαριστίες μας στο Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Θηβών και Λεβαδείας κ. Γεώργιο για την προσέλευσή του και το Χαιρετισμό του.

Πολλή αγάπη και πολλές ευχαριστίες στο μπροστάρη και πνευματικό πατέρα της Ιεραποστολής μας Μητροπολίτη Κυθήρων και Αντικυθήρων κ. Σεραφείμ που δεν υπολογίζει δυσκολίες, αποστάσεις και ταξίδια και είναι πάντα συνεχιστής των έργων που άφησε ο αείμνηστος Κωνσταντίνος.

Θερμές ευχαριστίες και στους ελλογιμότατους καθηγητές των πανεπιστημίων που τίμησαν με την παρουσία τους το συνέδριο αυτό.

Ευχαριστούμε για μια φορά ακόμη τη χαμογελαστή μανούλα με το επιτελείο της για την πλούσια φιλοξενία τους. Ανατόμοι της ψυχής των παιδιών εργάζονται με ζήλο και πολλή αγάπη και παράγουν αξιοθαύμαστο έργο στο σπίτι αυτό.

Θα ήταν πολύ μεγάλη παράλειψη να ξεχάσουμε και να μη ευχαριστήσουμε θερμά μια άλλη ομάδα εθελοντών που εργάζονται αθόρυβα και ανεπίδεκτα μαζί με την αδελφότητα, για να προετοιμάζουν και να καθαρίζουν τον χώρο της κατασκήνωσης και στην αρχή και στο τέλος κάθε μιας απ' τις πολλές επισκέψεις.

Ζητούμε συγγνώμη, αν κάποιοι δεν ικανοποιήθηκαν από την όλη διεξαγωγή του συνεδρίου, και ευχόμαστε καλή επάνοδο στα σπίτια μας.

Δημ. Κ. Γεωργούλας
Πρόεδρος του Συνεδρίου,
τ. Λυκειάρχης, φιλόλογος,
συγγραφεύς

ΜΗΝΥΜΑ ΣΤΟ 17ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. (24-26/8/2012)

Ἀριθμ. Πρώτ.:/Ν/ΕΞ 2220/2012

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3ῃ Σεπτεμβρίου 2012

Ἀξιότιμον
κ. Χαρίλαον Ἰωάννου
Ἀντιπρόεδρον Πανελληνίου Χριστιανικοῦ Ὁμίλου Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολῆς
Τρύγονος 5-7
11364 ΑΘΗΝΑΙ

Ἀξιότιμε κ. Ἰωάννου

Ἔλαβον τήν πρόσκλησίν σας διά τῆς ὁποίας ὅλως εὐγενῶς μέ προσκαλέσατε ὅπως παραστῶ, στίς ἐργασίες τοῦ 17ου Ἱεραποστολικοῦ Συνεδρίου τοῦ Ὁμίλου σας καί σᾶς εὐχαριστῶ πολύ.

Λυποῦμαι, δέν ἠδυνήθην νά ἔλθω ἕνεκεν τοῦ ταξιδίου μου στήν Ἴμβρο.

Συγχαρητήρια γιά τήν δράσιν σας.

Εὔχομαι κάθε εὐλογία τοῦ Θεοῦ μας εἰς τήν ζωήν σας καί τά ἔργα σας.

Μετ᾽ εὐχῶν διαπύρων

ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

GREEK ORTHODOX PATRIARCHATE OF ALEXANDRIA & ALL AFRICA

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΚΚΡΑΣ

HOLY ARCHBISHOPRIC OF ACCRA

(ΓΚΑΝΑ, ΑΚΤΗ ΕΛΕΦΑΝΤΟΔΟΝΤΟΣ, ΜΑΛΙ & ΜΠΟΥΡΚΙΝΑ ΦΑΣΟ)

Ἀριθμ. Πρώτ.: 5/8

Πρός: τήν Πρόεδρο καί τά Μέλη τοῦ Πανελληνίου Χριστιανικοῦ Ὁμίλου
Ὀρθοδόξου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς
Κυψέλη, Ἀθήνα

Ἄκκρα, 18 Αὐγούστου 2012

Ἀγαπητοί μου,

Λυπᾶμαι πού καί φέτος δέν μπορῶ νά παρευρεθῶ στό ἐτήσιο Ἱεραποστολικό σας συνέδριο, λόγω ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων στήν ἐπαρχία μου. Εἶμαι ὅμως νοερά μαζί σας, ὅπως κι ἐσεῖς βρίσκεστε κοντά μας μέ τίς προσευχές σας καί τήν ἔμπρακτη σας ἀγάπη. Ἄλλωστε αὐτές οἱ προσευχές εἶναι πού μᾶς δίνουν δύναμη, κουράγιο καί ἐλπίδα νά συνεχίσουμε τόν Ἱεραποστολικό μας ἀγώνα στήν Ἀφρικανική ἤπειρο πρός δόξαν Κυρίου.

Τίς δύσκολες μέρες πού ταξιδεύουμε στήν ἐπαρχία μέ σαραβαλιασμένα ὀχήματα, κάτω ἀπό τόν καυτό ἥλιο τῆς Ἀφρικῆς καί τήν ἀφόρητη ὑγρασία, διασχίζοντας χωμάτινους δρόμους καί ζοῦγκλες, οἱ ἀγαθές ἀναμνήσεις ἀπό τόν ἀείμνηστο παππού μας, τόν μακαριστό Μητροπολίτη κυρό Κωνσταντίνο, μᾶς βοηθοῦν νά ξεχάσουμε τίς ταλαιπωρίες καί τίς κακουχίες καί νά κάνουμε ὅτι καλύτερο μποροῦμε γιά τόν πάσχοντα Ἀφρικανό ἀδελφό μας.

Σεπτή ἐντολή τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πάπα καί Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. Θεοδώρου Β' σᾶς μεταφέρω τίς πατρικές καί πατριαρχικές εὐλογίες του, μαζί μέ τίς εὐχές του γιά καλή ἐπιτυχία στήν πνευματική σας σύναξη. Εὐχόμαστε δέ ὁ Κύριος, διά πρεσβειῶν τῆς Ἁγίας Φιλοθέης καί τῆς Ἁγίας Ταβιθᾶ, νά σᾶς εὐλογεῖ καί νά σᾶς ἁγιάζει πάντα, καί νά βοηθήσει τήν πατρίδα μας νά ξεπεράσει καί αὐτόν τόν προκατασκευασμένο ζυγό πού τήν ταλανίζει.

Μέ ἀγάπη Χριστοῦ ὁ Ἄκκρας Γεώργιος
Ἐκπρόσωπος τῆς Α.Θ.Μ. στήν Ἀθήνα

Τ.Θ. 13605, ΑΘΗΝΑ 103 10, ΤΗΛ.: +30 6392 215824
ΦΑΞ: +30 210 8828687, E-mail: grathinon@patalex.gr

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΥΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΚΑΝΙΝΗΣ ΒΕΡΑΤΙΟΥ BERAT – SHQIPERI

Ἐν Βερατίῳ τῇ 7/08/2012

Πρός
Τούς ἀξιότιμους διοργανωτάς καί τά μέλη
τοῦ 17ου Συνεδρίου συνεργατῶν τοῦ Πανελληνίου
Χριστιανικοῦ Ὁμίλου»
Εἰς Ἀθήνας

Μετά πολλῆς χαρᾶς ἐλάβομεν τήν πρόσκλησιν σας, ὅπως συμμετάσχομεν εἰς τό ὀργανούμενον Ἱεραποστολικόν Συνέδριον, καί εὐχαριστοῦμε θερμῶς γιά τήν προσγενομένην τιμήν.

Μή δυνάμενοι, λόγῳ συμπιπτουσῶν ποιμαντικῶν ὑποχρεώσεων, νά παραστῶμεν προσωπικῶς εἰς τήν πνευματικήν αὐτήν πανδαισίαν καί ψυχικήν εὐωχίαν, ἀποστέλλομεν πρός ὑμᾶς τό παρόν μήνυμα: «Κηρύξατε τό Εὐαγγέλλιον πάσῃ τῇ κτίσει» (Μαρκ. 16, ιε'), ἦταν ἡ προτροπή τοῦ Κυρίου πρός τούς μαθητάς του. «Πηγαίνετε, δηλαδή, σέ ὅλον τόν κόσμο καί κηρῦξτε τό Εὐαγγέλιο, τό χαρμόσυνο μήνυμα τῆς σωτηρίας, σέ ὅλη τήν ἀνθρωπότητα».

Πληροφορῆστε τους γιά τόν Χριστό, γιά τήν ἱστορία τῆς ζωῆς του καί τοῦ θανάτου του, καθώς καί τῆς Ἀναστάσεως Του.

Οἱ ἔνδεκα δέν θά μποροῦσαν μόνοι τους νά συντελέσουν αὐτό τό ἔργο. Ἀλλά ἦταν οἱ ἑβδομήκοντα, οἱ ὁποῖοι ἔπρεπε μαζί μ'αὐτούς νά διασκορπισθοῦν σ'ὁλόκληρο τόν κόσμο. Καί ὅπως τότε καί στίς μετέπειτα γενεές, ἔτσι καί σήμερα ὁ κάθε πιστός καλεῖται σ'αὐτό τό ἔργο. Δέν εἶπε μόνον τούς Ἀποστόλους ὁ Κύριος, ἀλλά καί ὁποιουσδήποτε μαθητάς του, «Φῶς τοῦ Κόσμου».

Ὁ Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεύς, ἕνας ἀξιόλογος Ἐκκλησιαστικός Συγγραφεύς τοῦ 2ου μ.Χ. αἰῶνος, λέγει, ὅτι: «Τρία πράγματα ὀφείλει νά πραγματοποιήσῃ ὁ πραγματικά πιστός χριστιανός: Πρῶτον νά διαβάζῃ τόν λόγον τοῦ Θεοῦ γιά νά τόν γνωρίζῃ. Δεύτερον νά τόν ἐφαρμόζῃ στήν ζωή του, καί τρίτον νά τόν διαδίδῃ γιά νά σώζωνται καί οἱ ἄλλοι».

Ὁ Ἱεραπόστολος ὅμως, ὀφείλει νά εἶναι στολισμένος μέ τήν εὐσέβεια, τήν ταπεινοφροσύνη, τήν σεμνότητα, τήν πραότητα, τήν μετριοφροσύνη, τήν σύνεση, τήν μειλιχιότητα γιά νά μπορέσῃ νά προσεγγίσῃ τόν συνάνθρωπόν του καί νά τόν προ-

σελκύση στόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία.

Ἀκόμη νά πιστεύη στό ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς, γιατί ἡ πίστις ἐνισχύει τόν Ἱεραπόστολο νά ἀντιμετωπίση τίς ἀντιξοότητες, τόν προφυλάσσει ἀπό τήν ἀπογοήτευση, σέ περίπτωση κατά τήν ὁποίαν ὁ λόγος του δέν εὑρίσκει ἀνταπόκριση, καί τέλος τόν καθιστᾶ σταθερόν καί ἀπαρασάλευτον στήν ἀρχική ὑπόσχεση καί ὑποχρέωσή του.

Ἡ διαλάμπουσα μέσα στίς δοκιμασίες πίστις τοῦ Ἱεραποστόλου ἀποτελεῖ γιά τά πνευματικά νέα μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ὑπόδειγμα ἀξιομίμητον. Ἄλλο στοιχεῖο, πού ἐνισχύει τήν θέληση τοῦ Ἱεραποστόλου εἶναι ὁ ἐνθουσιασμός γιά τό ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς, πού τόν καθιστᾶ ἱκανόν γιά τήν ἐπίτευξη ἔργων, τά ὁποῖα οὐδέποτε θά ἐπιτελοῦσε, ἐάν ἐκινεῖτο ἀπό τόν ψυχρό καί μόνον λογισμό.

Συγχαίροντες ἀπό καρδίας γιά τήν ἐπιλογήν ἑνός τόσον καίριου θέματος καί πάντοτε ἐπικαίρου, εὐχόμεθα ἀπό καρδίας εὐόδωσιν τῶν ἐργασιῶν, καί ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τοῦ Συνεδρίου, πρός ψυχικήν εὐφορίαν καί πνευματικήν ὠφέλειαν, τόσο τῶν στελεχῶν, ὅσο καί τῶν ἀκροατῶν, τῶν συγκροτούντων τοῦτο, καί διατελοῦμεν.

† **Ὁ Βερατίου Αὐλώνας καί Κανίνης Ἰγνάτιος**

Την Κυριακή 3η ημέρα του συνεδρίου, οι σύνεδροι μετά την τέλεση της Θ. Λειτουργίας, μετέβησαν στον τάφο του μακαριστού κυρού Κωνσταντίνου ιδρυτή του Ομίλου μας, για επιμνημόσυνη δέηση.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗΣ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΕΠΙ ΤΗ ΕΝΑΡΞΕΙ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Π.Χ.Ο. ΟΡΘΟΔ. ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ.κ. Σεραφείμ,

ἀξιότιμη κ. πρόεδρε καί μέλη του Π.Χ.Ο. Ὀρθόδοξου Ἱεραποστολῆς, ἀγαπητοί ἀδελφοί,

Ἀπό τή μακρινή Μαδαγασκάρη ὅπου χάριτι Θεοῦ καί μέ τήν εὐλογία τοῦ Μακαριωτάτου Πάπα καί Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ.κ. Θεοδώρου ἐργαζόμαστε ἐγώ καί οἱ συνεργάτες μας, θά θέλαμε νά σᾶς ἀπευθύνουμε ἕναν σύντομο χαιρετισμό ἐπί τῇ ἐνάρξει τοῦ Συνεδρίου συνεργατῶν ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τοῦ ὁποίου τήν ὀργάνωση καί τέλεση Θεοφιλῶς ἀναλάβατε καί ἐφ’ὅσον καί ἐμεῖς τυγχάνουμε εὐεργετηθέντες ἐκ τοῦ Συνδέσμου σας ἐδῶ καί ἀρκετά χρόνια, ἀπό τήν Ἱεραποστολική διακονία στην Ἰνδία καί τώρα στήν Μαδαγασκάρη.

Δοξάζουμε τό Θεόν γιά τήν πρόοδο τῶν ἐργασιῶν μας καί εὐχαριστοῦμε ὅλους ἐσᾶς πού μᾶς ἐνισχύετε ἐκ τῶν μετόπισθεν. Ἡ Ἱεραποστολή, ὅπου καί ἄν γίνεται εἶναι ἔργο πού συντελεῖται ἀπό τό Θεό μέ συνεργούς τούς ἀνθρώπους καί ἰδιαιτέρως τούς Ἱεραποστολικούς Συνδέσμους πού συμβάλλουν στήν ὑλική ἀλλά καί ἠθική ἐνίσχυση τῶν συντελούντων καί ἐργαζομένων στόν Εὐαγγελισμό τῶν συνανθρώπων μας τῶν «καθημένων ἐν χώρᾳ καί σκιᾶ θανάτου».

Τήν ἀξία τῆς προσφορᾶς τήν αἰσθανόμεθα καλύτερα ἐμεῖς ἐδῶ πού ἐργαζόμεθα στήν πρώτη γραμμή τοῦ μετώπου. Βλέπουμε τούς καρπούς τῶν ἔργων σας στίς ψυχές τῶν ἰθαγενῶν πού γνωρίζουν τόν ἀληθινό Θεό καί ἀναγενῶνται πνευματικά μέσα ἀπό τά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας. Οἱ δικές σας προσπάθειες καί οἱ δικοί σας κόποι καί ὁτιδήποτε μᾶς στέλνετε ἀπό τό ὑστέρημά σας γίνονται τά μέσα νά γνωρίζουν ὅλο καί περισσότεροι ἄνθρωποι τόν ἀληθινό Θεό καί νά σώζονται ψυχές γιά τίς ὁποῖες ὁ Θεός θυσιάστηκε. Γίνονται μέσα γιά τήν ἀγορά φαρμάκων, γιά τό χτίσιμο Ἱερῶν Ναῶν, γιά τήν διάνοιξη πηγαδιῶν, γιά τό χτίσιμο ὀρφανοτροφείων καί σχολείων, γιά τή διανομή συσσιτίων καί γενικά στήριγμα πάνω στό ὁποῖο χτίζεται τό ἀνθρωπιστικό μέρος τοῦ Ἱεραποστολικοῦ ἔργου, ἀπαραίτητο καί αὐτό τόσο γιά τήν βιοτική ἀναβάθμιση τοῦ τόπου μας, ὅσο καί γιά τήν πνευματική ὑποστήριξη τοῦ ἀγῶνα μας.

Δέν παραλείπουμε νά ὑπενθυμίζουμε στούς ἀνθρώπους ἐδῶ ὅτι οἱ προσφορές ὅλες ἐκ μέρους σας εἶναι πρῶτα ἀπ’ὅλα δῶρα πού τά προσφέρει ὁ ἴδιος ὁ Θεός διά μέσου ὅμως κάποιων ἀνθρώπων πού τά δωρίζουν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων τους ὡς προσφορές καί δῶρα ἀγάπης, φροντίδος καί βοηθείας, καταβάλλοντας κάθε προσπάθεια καί θυσία γιά τήν καλύτερη συλλογή καί ἀποστολή τους πρός τούς ἔχοντας χρείαν καί ἀνάγκην αὐτῶν. Εἶναι ἄνθρωποι ἴσως ἄγνωστοι στήν πλειοψηφία τους οἱ ὁποῖοι δέν γνωρίζουν

τούς ἀποδέκτες τῆς ἀγάπης τους. Μιᾶς ἀγάπης εἰλικρινοῦς ἡ ὁποία δέν κοιτάζει ἔθνη οὔτε περιορίζεται μέσα σέ σύνορα καί κράτη.

Τελειώνοντας αὐτόν τόν σύντομο χαιρετισμό μας θά ἤθελα καί πάλι νά σᾶς εὐχαριστήσω ὅλους ἐσᾶς τούς ἐπώνυμους καί ἀνώνυμους δωρητάς τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς καί νά σᾶς εὐχηθῶ ὁ Θεός νά σᾶς ἐνισχύει ὥστε νά ἐργάζεσθε γιά πολλά ἀκόμα χρόνια στόν ἀμπελῶνα αὐτόν καί νά ἀναδεικνύει νέους ἀνθρώπους πρός συνέχισιν καί πλήρωσιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Θεός μαζί σας.

Μέ ἀγάπη Χριστοῦ
† Ὁ Μαδαγασκάρης Ἰγνάτιος

ΜΗΝΥΜΑ ΣΤΟ 17ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. (24-26/8/2012)

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ προσφιλεῖς συνεργοὶ ἐν Κυρίῳ,

Μὲ πολλὴ χαρὰ ἀπευθύνω ἐγκάρδιο ἀδελφικὸ χαιρετισμὸ πρὸς ὅλα τὰ ἐκλεκτὰ μέλη τοῦ «17ου Συνεδρίου Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολῆς», τῶν Συνεργατῶν τοῦ Πανελληνίου Χριστιανικοῦ Ὁμίλου, ποὺ τελεῖ ὑπὸ τὴν πνευματικὴ εὐθύνη τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων π. Σεραφείμ.

Ἡ ἐπὶ δεκαεπτὰ συνεχῆ ἔτη πραγματοποίηση τοῦ «Συνεδρίου Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολῆς» φανερώνει τὴν ἀγάπη πρὸς τὴν Ἐκκλησία μας καὶ τὴν σοβαρότητα μὲ τὴν ὁποία οἱ πνευματικοὶ ἀπόγονοι τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι., ἀειμνήστου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος κυροῦ Κωνσταντίνου, φλογεροῦ συμπαραστάτου τῆς ἀνὰ τὸν κόσμον Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολῆς, ἀντιλαμβάνονται τὸ ἔργο τῆς διαδόσεως τῆς Ὀρθοδόξου Μαρτυρίας εἰς «πάντα τὰ ἔθνη».

Ἡ ἰδέα τῆς συγκλήσεως κατ᾽ ἔτος τοῦ ἐν λόγῳ Συνεδρίου εἶναι ὄντως πρωτοποριακὴ καὶ μεγάλης σημασίας. Ἡ μελέτη σπουδαίων θεμάτων σχετιζομένων μὲ τὴν Ὀρθόδοξη Μαρτυρία ὅπως π.χ. ἡ Πεντηκοστή, ἡ Βίβλος, ὁ Μοναχισμὸς καὶ ἡ Ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας, τὰ ὁποῖα θὰ μελετήσετε στὸ φετινὸ σας Συνέδριο, εἶναι βέβαιο ὅτι θὰ ἀποδώσει στὸ ἐγγὺς καὶ στὸ ἀπώτερο μέλλον πολλοὺς καὶ πλούσιους καρποὺς.

Εὔχομαι καὶ προσεύχομαι οἱ δραστηριότητες τοῦ Ὁμίλου σας νὰ ἐμπνεύσουν σὲ νέους ἀνθρώπους ἀποστολικὸ ζῆλο, ὥστε νὰ πορευθοῦν στὸν δύσβατο δρόμο τῆς Ὀρθόδοξης Μαρτυρίας στὸν κόσμο πρὸς δόξα Θεοῦ καὶ ἔπαινο τῆς Ἁγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Καλὴ ἐπιτυχία καὶ συνέχεια στὴν εὐλογημένη καὶ θεάρεστη προσπάθειά σας.

Θερμὰ συγχαρητήρια!

† Ὁ Κορέας Ἀμβρόσιος

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΣΕΧΙΑΣ ΚΑΙ ΣΛΟΒΑΚΙΑΣ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΙΧΑΛΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΚΑΣΣΟΒΙΑΣ

Προς τους συνέδρους
του 17ου Συνεδρίου Ορθόδοξου Ιεραποστολής
του ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ,
Αράχωβα, Αγ. Ταβιθά

Michalovce Σλοβακίας, 10 Αυγούστου 2012

Αγαπητοί μου σύνεδροι,

Θα ήθελα να σας στείλω έναν θερμό χαιρετισμό με την ευκαιρία του 17ου Συνεδρίου Ορθόδοξου Ιεραποστολής, το οποίο πραγματοποιείται στις κατασκηνώσεις «Αγ. Ταβιθά» στην Αράχωβα.

Αδελφοί μου, παρά το γεγονός της οικονομικής και ηθικής κρίσεως που αλύπητα μαστιγώνει την αγαπημένη μας Ελλάδα, εσείς με αγάπη, πίστη και ελπίδα συνεχίζετε το μεγάλο όραμα του αείμνηστου Ιδρυτού του Ιεραποστολικού Όμιλού σας, του Μακαριστού Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κωνσταντίνου, ο οποίος πίστευε με όλο του το είναι ότι όλος ο κόσμος, σε όλα τα πέρατα της γης πρέπει να αναπνέουν τον Χριστό, να Τον γνωρίζουν και να βρουν την ευτυχία και τη σωτηρία κοντά Του.

Σας εύχομαι λοιπόν, αδελφοί μου, να μην λείπει ποτέ από την ζωή σας αυτός ο ιερός ζήλος του Μακαριστού Γέροντος Κωνσταντίνου. Η Ορθόδοξος Εκκλησία μας έχει ανάγκη από το έργο σας. Ο Θεός και Κύριός μας να ευλογεί το Ιεραποστολικό Συνέδριό σας, στο οποίο μέσα στην επικοινωνία με τους αδελφούς ο Ίδιος ανανεώνει τις πνευματικές, ψυχικές και ηθικές δυνάμεις σας.

Μετά της εν Χριστώ αγάπης,

Ο Μητροπολίτης

† Ο Μιχαλουπόλεως και Κασσοβίας Γεώργιος

Duklianská 16, 071 01 Michalovce, Slovensko - Slovakia

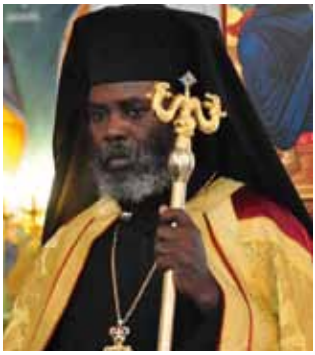

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΟΥΑΝΖΑΣ κ.ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

Αγαπητοί αδελφοί,

Εύχομαι ολόψυχα επιτυχία και ευόδωση των εργασιών του ιεραποστολικού σας συνεδρίου, για τη δόξα του Τριαδικού Θεού και της Νύμφης Του και μητέρας μας Εκκλησίας.

Είναι αλήθεια ότι η ιεραποστολή αποτελεί για τον χριστιανό μιαν αδήριτη ανάγκη. Η ιεραποστολή σαν κίνηση αλλά και σαν στάση. Στάση και διαμονή εν τώ Χριστώ και εν τη Εκκλησία, και ταυτόχρονα κίνηση και όδευση προς το πλάσμα Του, τον άνθρωπο όπου γης, για τον Χριστό και για την Εκκλησία.

Είθε να μας αξιώνει ο Θεός όλους μας, από τη θέση που βρίσκεται ο καθένας, να γινόμαστε συνοδοιπόροι και συνέκδημοι του Χριστού, του Πρώτου Ιεραποστόλου, σ' αυτό το φρικτό και συγκλονιστικό ταξίδι, που Εκείνος εγκαινίασε με την Ενσάρκωσή Του. Καλή συμπόρευση.

Με την αγάπη Του,

† Ο Μουάνζας Ιερώνυμος

Το συνέδριο διεξήχθη στην φιλόξενη κατασκήνωση της «Αγ.Ταβιθά», στην Αράχωβα Βοιωτίας

ΠΑΤΗΡ ΗΛΙΑΣ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ - ΣΤΕΛΕΧΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ «ΖΩΗ»

Ὁ πατήρ Ἠλίας Μαστρογιαννόπουλος
-Θυμᾶται-
Πῶς ξεκίνησε ἡ Ἱεραποστολή στήν Ἀφρική καί στήν Ἀσία.
Γύρω στό 1960 ἔχομε τά ἑξῆς ἐνδιαφέροντα πράγματα:

1. Ξεκινάει νά πάη στήν Ἀφρική ὁ πατήρ Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος. Καλός κληρικός ἀπό τήν Καλαμάτα. Δέν εἶχε ἀσχοληθεῖ μέ Ἱεραποστολή ἤξερε μόνον λίγα Γαλλικά. Ὅμως ξεκινάει μέ πίστη νά πάη ἐκεῖ κάτω στό ἄγνωστο.

2. Ἔρχεται ἀπό τήν Οὐγκάντα ὁ π. Ρουβίμ ὁ Σπάρτας, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀνακαλύψει μόνος του τήν Ὀρθοδοξία μέ τήν προσευχή καί τήν πίστη του.

3. Ὁ πατήρ Ἀναστάσιος Γιαννουλάτος πού ἐδίδασκε στήν Θεολογική Σχολή Ἀθηνῶν ἐπήγε 2-3 φορές κατά τίς θερινές διακοπές στήν Ἀφρική γιά νά ἀνιχνεύση τά πράγματα. Ἔτσι ἦλθαν καί 2-3 μαύροι ἀπό τήν Οὐγκάντα στή Θεολογ. Σχολή.

-Νά πάμε καί στό ἄλλο ἡμισφαίριο;

Στήν Ν. Κορέα ὅταν ἐπήγε τό Ἑλληνικό Ἐκστρατευτικό Σῶμα στήν δεκαετία τοῦ 1950, γιά νά βοηθήση ἐκεῖ τίς συμμαχικές Δυνάμεις ἔναντι τοῦ ἀπό τό Βορρᾶ Κουμουνισμοῦ, ὁ Ἕλληνας Στρατιωτικός Ἱερέας πού συνόδευε τό Τάγμα ὁ π. Ἀνδρέας Χαλκιόπουλος συνεργάτης τῆς «Ζωῆς», Ἀρχ/της πολύ ζωντανός καί φλογερός ἀνακάλυψε στήν Σεούλ μερικά, ἐλάχιστα ὑπολείμματα Ὀρθοδόξων πού εἶχαν ἀπόμείνει ἀπό μιά παλαιά Ρωσική Ἱεραποστολή.

Μετά ἀπό λίγο ὁ Ἀρχιμανδρίτης Σωτήριος Τράμπας (Μέλος κι αὐτός τῆς Ζωῆς), πού ἦταν στά γραφεία τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν παίρνει εὐλογία ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπο καί ξεκινάει γιά τήν Κορέα. Ἐνῶ ἦταν χαμηλῶν τόνων ἐν συγκρίσει μέ τόν π. Ἀνδρέα ἔκανε καταπληκτική ἐργασία. Κηρύγματα, Λειτουργίες, χορωδίες, Βαπτίσεις, φυλλάδια, λειτουργικά, οικοδομητικά.

Ἀκόμη ἔγινε καί μιά μικρή Γυναικεία Μονή χάρις σέ μία ὀρθόδοξη νεαρά Ἑλληνοαμερικανίδα πού δέχτηκε τήν κλίση ἔκτισε κι ἄλλες ἐκκλησίες στήν συνέχεια πού ὁ ἀείμνηστος συνεργάτης μας Σκορδάς Πάτροκλος Μηχανολόγος-Ἠλεκτρολόγος πολύ βοήθησε μέ τίς τεχνικές του γνώσεις σέ δύο ταξίδια μέ δικά του ἔξοδα. Μάθαμε ὅτι συνεχίζει τό ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς στήν Κορέα ὁ Σεβ. Ἀμβρόσιος. Ὁ Θεός νά εἶναι μαζί του παρά τήν οἰκονομική κρίση καί τίς ἀντιξοότητες πού συναντοῦν οἱ Ἱεραπόστολοι θέλω νά ἐπισημάνω μ' αὐτές τίς λίγες ἀναμνήσεις μου ὅτι τό ἔργο τῆς Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολῆς συνεχίζεται.

Εὔχομαι καλό Συνέδριο
Ὁ Θεός μαζί Σας

π. Ἠλίας.

Σελίδα

- Προσλαλιά του Μητροπολίτου Κυθήρων & Αντικυθήρων κ.κ. Σεραφείμ στο Συνέδριο του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. 3
- Χαιρετισμός της προέδρου του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. 7
- Εξαιρετική ευλογία η παρουσία του Σεβ. Μητροπολίτου Θηβών & Λεβαδείας κ.κ. Γεωργίου στο Συνέδριο του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. 11
- Η Πεντηκοστή σαν αφετηρία του κηρύγματος του Ευαγγελίου εις πάντα τα έθνη 12
- Βίβλος και Ιεραποστολή – Οι μεταφραστικές δυσκολίες εξαιτίας των πολιτιστικών παραγόντων 15
- Νέα από το Καμερούν 19
- Ανοιχτό παράθυρο στην Ιεραποστολή των Ινδιών 20
- Η Ιεραποστολή – Αποστολή της Εκκλησίας 22
- Εισηγήσεις Συνεδρίου ανηρτημένες στην ιστοσελίδα του Ομίλου μας 27
- Λήξη του Συνεδρίου – Ευχαριστίες 28
- Μηνύματα προς το Συνέδριο του Ομίλου μας 30
  - Μήνυμα του Αρχιεπισκόπου Αθηνών κ. Ιερωνύμου Β΄ 30
  - Ιερά Μητρόπολις Άκκρας 31
  - Ιερά Μητρόπολις Αυλώνος & Καννίνης Βερατίου 32
  - Ιερά Επισκοπή Μαδαγασκάρης 34
  - Ιερά Μητρόπολις Κορέας 35
  - Ιερά Μητρόπολις Μιχαλουπόλεως & Κασσοβίας 36
  - Ιερά Μητρόπολις Μουάνζας 37
  - Χαιρετισμός π.Ηλία Μαστογιαννόπουλου - Στέλεχος του χριστ. Σωματείου «ΖΩΗ» 38
- Περιεχόμενα / Χάρτης 39
- Πρόσκληση στην εκδήλωση του Ομίλου μας της 28ης Οκτωβρίου 40

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
Τρυγόνος 3 (Άνω Κυψέλη)

ΚΑΙ ΤΩΡΑ Ο ΟΜΙΛΟΣ ΜΑΣ
ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ (INTERNET)

www.ierapostoli.gr

mail.ierapostoli@gmail.com

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ ΑΘΗΝΑΣ 13
Αριθμός Άδειας

PRESS POST X+7 PRESS POST

ΕΛΤΑ Hellenic Post

Κωδικός: 01-3914

ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΜΕΝΑ: Οδός Τρυγόνος 3 (Άνω Κυψέλη) 113 64 Αθήνα

ΠΡΟΣΟΧΗ! Σε περίπτωση αλλαγής διευθύνσεως παρακαλούμε να μας πληροφορήσετε για τη νέα διεύθυνσή σας

Στείλε και συ ονοματεπώνυμο και πλήρη διεύθυνση νέου αναγνώστου που θα λαμβάνει τον «Ιεραποστολικό Ταχυδρόμο» ΔΩΡΕΑΝ.

Τα ονόματα των Δωρητών αναρτώνται στην ιστοσελίδα του Ομίλου μας www.ierapostoli.gr

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
Σ.Α. ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ – ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΝ – ΚΟΙΝΩΦΕΛΕΣ
ΤΡΥΓΟΝΟΣ 5-7 ΑΝΩ ΚΥΨΕΛΗ, 113 64 ΑΘΗΝΑ
FAX: 210 86.26.700, ΤΗΛ.: 210 86.26. 225, www.ierapostoli.gr

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ο Πανελλήνιος Χριστιανικός Όμιλος Ορθοδόξου Ιεραποστολής σας προσκαλεί
την 28η Οκτωβρίου 2012, ημέρα Κυριακή καί ώρα 6.00μ.μ. στην αίθουσα της Ιεραποστολής, οδός Τρυγόνος 3 στην Κυψέλη για να εορτάσουμε την προστάτιδα μας «Αγία Σκέπη» και την επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940.

Ο Καθηγητής της Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Κωνσταντίνος Νιάρχος θα αναπτύξει το θέμα:

«Το καθήκον καί το χρέος προς την Πατρίδα»

Η εκδήλωση θα πλαισιωθεί από ιεραποστολικά μηνύματα καί τραγούδια από τη χορωδία του Ομίλου μας.
Σας περιμένουμε να συνεορτάσουμε με πατριωτικό καί ιεραποστολικό παλμό.

Είσοδος ελευθέρα.

Δια το Διοικητικό Συμβούλιο

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ — Η ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Μαρία Γεωργούλα — Θεοδώρα Σκορδά

Σημείωση: Συγκοινωνίες που εξυπηρετούν είναι τα υπ'αρ. 2 καί 4 τρόλεϋ, στάση Άγιος Αθανάσιος.